Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

VIỆT NAM CỘNG HOÀ NĂM THỨ 8 — NGÀY THỨ NĂM 23-4-1959

Năm thứ 6 số 1.286 — Giá 2 đồng

Ngôn-Luận

NHẬT BÁO THÔNG-TIN NGHỊ LUẬN

Ngày 16 tháng Ba (Âm lịch) — Chủ Nhiệm và Chủ Bút HỒ ANH

ĐIỆN THOẠI : 25.528 — HỘP THƠ SỐ : 343 — TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ 86 ĐƯỜNG LÊ LAI SÀI-GÒN

MỘT PHÁI ĐOÀN

BÁO CHÍ-THÔNG TIN VIỆT NAM CỘNG HÒA

SẮP VIẾNG TÂY ĐỨC

SÀI GÒN.— Đáp lời mời của Chính phủ Cộng hòa Liên Bang Tây Đức, một Phái đoàn Báo chí và Thông Tin Việt Nam Cộng hòa sẽ sang thăm viếng nước bạn này trong thời gian từ 9-5-1959 đến 20-5-59.

Phái đoàn Báo chí và Thông Tin sẽ do ông Nguyễn Hữu Đang, Đông Lý Văn Phòng Bộ Thông Tin và Thanh Niên hướng dẫn và gồm có:

O.O. Nguyễn Thái, Tổng Giám đốc Việt Tấn Xã.

Đặng văn Xuân, Chủ sự phòng Thông Tin Nhà Thông Tin Báo Chí Bộ Thông Tin.

Lê quang Thanh, Chủ sự phòng Báo chí tại Phủ Tổng ủy Hợp tác xã và Nông Tín.

Trong vòng một tháng nữa

MỸ SẼ PHÓNG

VỆ TINH THÁM HIỂM III

HOA THỊNH ĐỐN (AFP.)— Được khuyến khích nhờ sự thành công của vệ tinh « Discoverer II », các nhà bác học Mỹ trù liệu sẽ phóng vệ tinh Discoverer III trong vòng độ một tháng nữa. Vệ tinh này sẽ mang theo một con chuột lên không gian. Con chuột được nhốt trong một cái hộp riêng biệt đặt trong phần của vệ tinh mà người ta sẽ cho tung ra để bay vô mặt đất.

Ông Roy Johnson, giám đốc cơ quan nghiên cứu về không gian của bộ quốc phòng Mỹ đã tuyên bố rằng cuộc thí nghiệm về vệ tinh Discoverer

Xem tiếp B trang 4

6 VẠN LÍNH T.C. UY HIẾP 5 VẠN DÂN LÁT-XA

Trung Cộng ĐÃ MẤT 9 TIỂU ĐOÀN

- *Lính T. C. tràn sang Nê-Pan, giết nhà buôn, khủng bố dân.*
- **Tân Ngoại Trưởng Mỹ xác nhận: Mỹ sẽ tỏ ra mềm dẻo đối với Nga.**

Quân số của Trung cộng ở Lhassa còn đông hơn cả dân số thành phố này

TÂN-ĐỀ-LY (AFP).— Theo một tin tiếp nhận được ở Tân Đề Ly, quân số của Trung cộng ở Lhassa lên tới 100.000 người trong khi dân số tại thành phố này tất cả gồm lối bốn bề chỉ có 50.000 người. Mặt khác, Trung cộng lại mở cuộc kiểm tra để có thể kiểm soát được những người dân ông ở trong xứ.

Tổng số quân đội chống Cộng ở Tây Tạng là 100.000 người

ĐÀI BẮC (AFP).— Theo các tin tức cuối cùng của Trung hoa quốc gia, người ta cho rằng tổng số quân đội chống Cộng ở Tây Tạng tới 100.000 người.

Lúc đầu, quân số của các lực lượng chống cộng không tới con số đó, lại thêm có 10.000 người bị thiệt hại trong những cuộc giao tranh gần đây. Nhưng, quân số hiện nay lên lên 100.000 người. Có 9 tiểu đoàn Trung cộng bị tan rã, nhiều lính Trung cộng đã gia nhập quân đội chống cộng Tây Tạng.

Quân lính Trung cộng đeo khăng bố ở Nê Pan

KATHMANDOU (AFP). — Nhựt báo « Motherland » ở Kathmandou loan tin rằng các binh sĩ Trung cộng đã sẽ-n nhập vào lãnh thổ Nê pan và lực với thiểu số mà chẳng đuổi dân cư ra ngoài.

Theo tin trên, không được các nhà cầm quyền cái chính hay xác nhận, các sự việc này đã diễn ra hồi cuối tháng Ba lúc quân đội Trung cộng đuổi theo các cuộn si Kham rời bỏ Tây Tạng.

Vẫn theo báo này, quân lính Trung cộng đường như đã xâm nhập vào những làng ở nội địa Nê pan chừng 30 cây số và đã khuyến dân chúng nên rời bỏ nhà cửa.

Trung Cộng giết nhiều nhà buôn Nê-pan

KATHMANDOU (AFP.)— O.N.Việpa. tháng thứ hai bị sai lập sơn phòng người Sherpas ở Nê-pan, tuyên bố với báo chí rằng ông nhận được một liên nghị của hơn 500 người Sherpas kỳ tên, tố cáo quân lính Trung cộng cướp bóc và hành hạ các công dân Nê pan.

Kiến nghị này gởi lên cho quốc vương Mahendra yêu cầu các nhà cầm quyền Nê pan tiếp nhận 70 gia đình gồm tiếp Tây Tạng vừa đến Namche Bazar, và chấm dứt các cuộc « xâm nhập của cộng sản Trung hoa truyền khi người Sherpas quyết định lấy những biện pháp đối phó với những sự bạo hành của Trung cộng ».

Sau hết, theo lời các người Sherpas đến Kathmandou, có nhiều nhà buôn ở vùng biên giới đã bị giết hay

Xem tiếp H trang 4

Vũ đoàn Barangay trong Phái Đoàn Thiện Chí Văn Hóa và Thương Mại Phi luật Đang trình diễn tại V.-N.

CHƯƠNG TRÌNH ĐÓN TIẾP

Tổng Thống PHI-LUẬT-TÂN

ngày 23-4-1959

08 giờ : Tổng thống Phi luật Tân và Bà Garcia tới thăm Bộ Tổng Tham mưu Quân đội Việt Nam Cộng hòa ở Dinh Độc Lập.

10 giờ 30: Tổng Thống Phi luật Tân và Bà Garcia tới thăm Quốc Hội.

12 giờ 30 : Dự tiệc do Thanh Thương Hội đài.

16 giờ : Lễ trao bằng Tiến sĩ Luật danh dự tại Giảng đường trường Quốc gia Sư phạm.

17 giờ : Xem cuộc trưng bày sản phẩm kỹ nghệ Phi luật Tân tren tầu thủy Lapu-Lapu.

18giờ 30 : Tiếp tân tại Dinh Gia-Long do Sở quân Phủ tổ chức.

20 giờ 30 : Dạ tiệc tại Dinh Gia-Long do Tổng Thống Phi luật Tân khoản đãi.

Bao-vũ nhạc Phi trình diễn.

10 GIỜ SÁNG QUA 22-4-59

TỔNG THỐNG PHI LUẬT TÂN

C. GARCIA VÀ PHU NHÂN CÙNG PHÁI ĐOÀN

ĐƯỢC CHÍNH PHỦ VÀ NHÂN DÂN VIỆT NAM ĐÓN TIẾP VỒ CÙNG TRỌNG HẬU

SÀI GÒN.— 22-4-59, người ta có cảm tưởng như một ngày hội lớn. Khắp các khu phố, khắp các ngã đường có Phi và có Việt Nam phấp phới treo hay, Những biểu ngữ đủ các màu sắc ghi những dòng chữ lớn : Công thống Garcia mạnh nào, tình hữu nghị Phi-Viet đời đời.... treo

DANH SÁCH PHÁI ĐOÀN TÙY TÙNG Tổng-Thống GARCIA

Bộ trưởng Bộ Ngoại giao : Felaberto Serrano.
Bộ trưởng Bộ Giáo Dục : Manuel Lim.
Uỷ viên phụ trách báo chí : Jose C. Nable.
Thượng Nghị sỹ : Lorenzo Sumulong.
Chủ tịch Uỷ ban Ngoại Giao Hạ Nghị viện : Ramon P. Mitra.
Thị trưởng thành phố Baguio : Alfonso Tabora.
Phó Trưởng ban nghị lễ Bộ Ngoại giao : Pablo R. Suarez.
Trưng tá tùy viên Tổng Thống Phi : Emilio Serrano.

Ở các đại lộ gây cho người ta một ấn tượng cao đẹp về cuộc đón tiếp long trọng này.

Vào khoảng 8 giờ, các đoàn thể đã đổ tụ đông đủ nơi lộ trình vượt quốc khách sẽ đi qua. Rừng người rất xuất tử phi trường Tân Sơn Nhất để tới đình Gia Long.

Tại phi trường lại có một quang cảnh náo nhiệt hơn. Có đủ mặt các đoàn thể quân đân chính, các vị bộ trưởng, ngoại giao đoàn, các vị tướng lãnh tạo cấp trong cuộc đón tiếp Gia Hòa.

9g45 Ngô Tổng Thống tới. Sau khi chào quốc kỳ, Người tiến vào phòng đanh dự chờ đợi.

Phi cơ của Tổng thống Garcia và phu nhân cùng phái đoàn vừa từng đáp xuống sân bay vào hồi 10 giờ. Hai mươi mốt phát đại bác rền vang chào mừng vị lãnh tụ của nước bạn. Ngô Tổng Thống, Bà Phu Tổng Thống, bà đại sứ Phi, ông Bộ trưởng bộ Ngoại giao, cùng các bà Quách Tòng Đức, Nguyễn văn Lá, Huỳnh ngọc Nữ đã ra tận chân thang máy.

Tổng Thống Phi cùng phu nhân và phái đoàn từ từ bước xuống trước sự tiếp đón nồng nhiệt của mọi người.

Hai nhà lãnh tụ từ phòng đanh dự bước lên hàng đầu.

Ngô lời chào mừng Tổng Thống Phi, Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã tuyên bố đại khái lấy làm hân hạnh và vui mừng được đón tiếp vị Quốc Trưởng của một Quốc Gia

Xem tiếp G trang 4

Cô-động

Du thuyền Lapu Lapu

Cuộc triển lãm TRÊN DU THUYỀN LAPU LAPU

ĐÃ KHAI MẠC

SÀI-GÒN.— Hồi 17 giờ hôm 21-4-59, Phó Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã tới chủ tọa buổi lễ khai mạc cuộc triển lãm trên chiếc du thuyền « Lapu Lapu » của Phái Đoàn Thiện Chí và Thương mãi Phi tổ chức.

Tới dự kiến cuộc triển lãm này có rất đông quan khách, kỹ giả Việt Nam và ngoại quốc.

Sa Đại Sứ Phi Luật Tân đọc diễn từ tỏ ý cảm ơn Phó Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa và bà nương tính thân hữu Việt-Phi sẽ càng ngày càng bền chặt hơn. Tiếp lời bà Đại Sứ Phi, Phó Tổng Thống Việt Nam đáp từ. Sau đó bà Đại Sứ Phi và các nhân viên trên tàu hướng dẫn Phó Tổng Thống Nguyễn Ngọc Thơ, quan khách và kỹ giả đi thăm vì-ng những sản phẩm trưng bày trên tầu. Phái đoàn đi đến đâu cũng được các chuyên viên giảng giải tính năng, Phó Tổng thống Nguyễn ngọc Thơ tỏ ý ngạc nhiên và ý tới những sản phẩm thủ công nghệ của Phi.

Mặc nói nghệ sĩ Phi trong vũ đoàn « Barangay » cho biết người Phi luôn luôn khâm phục nghệ thuật múa của Việt Nam.

Tối đó kiến cuộc triển lãm này có rất đông quan khách, kỹ giả Việt Nam và ngoại quốc.

Sa Đại Sứ Phi Luật Tân đọc diễn từ tỏ ý cảm ơn Phó Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa và bà nương tính thân hữu Việt-Phi sẽ càng ngày càng bền chặt hơn. Tiếp lời bà Đại Sứ Phi, Phó Tổng Thống Việt Nam đáp từ. Sau đó bà Đại Sứ Phi và các nhân viên trên tàu hướng dẫn Phó Tổng Thống Nguyễn Ngọc Thơ, quan khách và kỹ giả đi thăm vì-ng những sản phẩm trưng bày trên tầu. Phái đoàn đi đến đâu cũng được các chuyên viên giảng giải tính năng, Phó Tổng thống Nguyễn ngọc Thơ tỏ ý ngạc nhiên và ý tới những sản phẩm thủ công nghệ của Phi.

Mặc nói nghệ sĩ Phi trong vũ đoàn « Barangay » cho biết người Phi luôn luôn khâm phục nghệ thuật múa của Việt Nam.

Vũ điệu miền nhiệt

Bạn đọc viết

Xin nói rõng thà thức

ĐIỀU CHỈNH SAI LẦM

trong giấy căn cước

Kính gửi ông Bộ Trưởng Bộ Nội Vụ

Kính ông,

Chính Phủ đã mấy lần cho dân chúng làm thẻ căn cước kiểm tra, nhưng chỉ cần có thêu cái cổ đề lập cái mới, dấu cũ sai cũng không sao sửa được. Nếu cần sửa những sai lầm trong căn cước kiểm tra cũ (như sai các dấu ở tên, sai ngày tháng sinh v.v.) lại phải xuất trình khai sanh hoặc phải xin án Tòa cho phép. Điều này rất tốn kém về lượng lý và rất phiền phức cho dân quê nghèo nàn, ở hẻo lánh ra tỉnh lỵ. Vì có ký ma cái sai vẫn hoàn cái sai.

Nay hành chính phải phấp phỏng lên thêu căn cước loại mới bằng một thứ giấy tốt, chắc tôi mong ở Bộ trưởng Bộ Nội vụ xét lại thỉnh cầu của chúng tôi: Xin ra lệnh cho điều chỉnh căn cước theo sự thật, dù dương sự có thiếu giấy tờ căn thiết như khai sinh, án tòa cũng vẫn được cứu xét bằng cách xuất trình một giấy tờ khác như bản thân tôi, hoặc ba người chứng v.v.

Trong khi chờ đợi lời thỉnh cầu được xét, xin trân trọng cảm ơn Bộ Trưởng.

Nguyễn văn Ty
(Vĩnh Long)

Mọi sự ân mà không ai cho người khác đi nhờ xe cần chú ý :

XE HƠI KHÔNG XUỐNG KẺ NÚI

vì mê tín, đồng bào Thượng không vớt xác một em nhỏ

MỘT LINH MỤC GIA NÃ ĐẠI (LÁI XE) ĐƯỢC TÒA XÉT LẠI VÀ THA BỔNG.

SÀI GÒN.— Phiên nhóm nhiều 12-4-59, tòa Thượng thẩm tiếu hình xét xử từ lại một vụ tai nạn lưu thông rất đáng chú ý vì bị

ĂN CHÁO GIÓ HEO ĐỨT XƯƠNG CHO CON

CON CHẾT HỘC

BÔ THÀNH.— Lúc 6 giờ chiều 21-4 tại đường Trương tấn Bửu có xảy ra một vụ : mẹ vỗ ý lác cho con ăn cháo gió heo bị nghẹn xương làm đứa con nằm cổ chết oan.

Em bé xấu số tên Trần thị Bạch Tuyết 11 tháng con của chị Trần thị Yến ngụ tại đường Trương tấn Bửu.

Nguyên vào giờ nói trên chị Yến đang ngồi chơi trước nhà có kèn người bán cháo gió heo lại mua ăn và đồng thời đốt lửa cho em Bạch Tuyết. Nhưng chị Yến vô ý đưa cho em Tuyết ăn nhân tục xương và xương nắc hầu ở cổ. Cực xương nằm chặn ngay giữa cổ làm cho em Bạch Tuyết ngẹt hơi thở.

Em Bạch Tuyết được đem đến nhà thương nhưng giữa đường em tắt thở.

DAN HOÀ Y LÂM NGHỆ

KHINH, TRỌNG KHÁC NHAU.

Có nhiều tội ăn cắp khác nhau : Ăn cắp tiền bạc đáng tội tù. Ăn cắp nào lớn đáng tăng xử nhà... bá. Ăn cắp đi tính đáng gọi gây bất nói, thì bề trói sáng ra.

Đã có nhiều loại ăn cắp như vậy, mà mỗi loại lại còn chia ra nhiều loại nhỏ khác nhau, nên phép luật đặng tùy trường hợp mà giảm khinh hoặc gia trọng. Đặt để như các tội ăn cắp tiền thường thường thì được... ở tù nhưng nếu mất cây quý tộc, thì có qui cứu nào để xét tình khác riêng để ăn cắp trong đợt, từng giai đoạn coi trọng tiền của ông già bà già, thì tội tù vẫn có thể được giảm khinh xuống hình nhẹ... rồi mấy ! Trái lại nếu mất ông ky, ông thủ, ông giám nào đó, ăn cắp tiền đáng quý mà lại ăn cắp tội bạc triệu, thì tội tù có thể được gia « trọng » lên tới... cái mấy năm đấy, có càng lý phải nói ông Đại Phước tôi đợ cho thêm phần long « trọng » !

ĂN CẮP... SẮU NÃO !

Ăn cắp đi tính cũng chia ra nhiều loại : Ăn cắp đi tính của ông hoặc của chồng người ta thì đáng ăn... đao chém, gước nhém ; ăn cắp đi tính của con gái nhà người ta chưa đến tuổi kết gả, thì đáng được đi ngồi mát Chí Hòa, nhưng nếu ăn cắp đi tính của mẹ có mặt ngồi đó cũng giỏi, lên sóc ở có toàn quyền tự do, (nghĩa là không cha không mẹ) thì tội phạm nầm cũ thì giảm xuống tội tù... trăm năm ! Ăn cắp đi tính, tội đã nhẹ như vậy, thì ăn cắp tiền thuyết ấy lại còn nhẹ tội hơn. Vì thế, Cảnh sát Huế đã « giảm khinh » cho anh T. nào đó tội tội như sau :

Chiều ngày 12-4-59, anh T. nào hiệu sách ở đường T.H. Đạo (Huế) đánh cắp hai cuốn tiểu thuyết : « Bão khoáo » và « cho tôi sống lại một ngày ». Anh bị bắt liền, nhưng chủ hiệu có lẽ đã tội nghiệp cho anh nên không khiếu nại. Vì vậy, Cảnh sát chỉ giữ anh T. lại một ngày để « cho anh được sống một ngày... bão khoáo ! Rồi là muốn thế được ! Hãn-rằng anh T. phải lấy làm khó lòng... Tuy nhiên, chúng ta cũng sẽ có thể « phát hình » anh T. là người « nhơn cơ sở sự chước... bão khoáo». Vương hồ quốc Thông Kiều rằng :

« ... Mộng ăn chắc dâu...
« Đồng đang mua nào chước sẩu
ngăn nao ?

Thì chẳng ta cũng có thể phê bình anh T. rằng :

« Bão khoáo cấp nào, trộm nào,
« Tính trong tiểu thuyết có « chắn »
chi mà ?

« Mặt ngày ngồi sớt... ông Cả,
« Sao bằng một phút trên đồ cùng...ni ?
Đi đo thì ai, miễn là đi tính không đo bằng thật ! Nếu không đo đâu ra « ni » thì cứ nằm mà ngủ kỹ. Tại tính chi mà đi đoi « sống một ngày bão khoáo ? »

THẦY GÒN

Điều tra của Ngôn Luận

TIỀN THỦ LAO

CỦA CÁC NGHỀ CHUYÊN MÔN QUÁ CAO

LTS.— Sau khi đăng tải lời kêu ca của công chúng, sau khi phái phóng viên đi quan sát nhân thăng vào các chuyện, chúng tôi đã công kê quan điểm của Ngôn Luận và hô hào mọi giới tham khảo ý kiến. Chúng tôi đã mở đầu chương này với bài phỏng vấn Bác sĩ P.H. Chương Chủ tịch Nghiệp Đoàn các Bác sĩ Tư, kế đó chúng tôi đã đăng ý kiến của bạn Ng. Việt Tại điện cho giới cán lao trí sĩ, tiếp theo chúng tôi sẽ đăng ý kiến riêng của một vài nhân chuyên môn...
Và đây là ý kiến của một Dược Sư bán lẻ ở đường Trần H.Đạo.
N.L.

● Chánh Phủ có nên nắm hẳn lấy bộ máy nhập cảng thuốc ?

(Tiếp theo)

2) Chính phủ có nên nắm lấy bộ máy nhập cảng thuốc, bán đất thuốc ở thị thành và bán rẻ thuốc ở thôn quê như lời đề nghị của Bác-sĩ Phạm-hữu-Chương, Chủ tịch Nghiệp đoàn các Bác-sĩ tư không ?

— Trước hết tôi không đồng ý với Bác sĩ Chương về việc nắm bán thuốc sẽ ở nông thôn và sau ra bán đắt hơn lên ở thị thành vì tại sao người lao động ở tỉnh lẻ phải chịu mua thuốc đắt hơn lên để người lao động ở thôn quê được mua rẻ hơn, khi mà cả hai bên cùng là lao động như nhau, và hơn nữa điều kiện sinh sống ở tỉnh thường thường vất vả khó khăn hơn ở nông thôn.

Và lại nếu thuốc ở nông thôn giá sẽ hơn ở tỉnh có thể thuốc đành cho nông thôn sẽ bị một bọn dân cơ chuyên mua phẩm lên bán lại ở tỉnh lấy lời. Vấn đề Chính Phủ có thể kiểm soát, nhưng vì Huyện Thương chưa ta biết sự kiểm soát không phải bao giờ cũng hữu hiệu.

Sau nữa việc người bệnh mua thuốc để tự chữa đều với Y-Học chỉ là một việc bất đắc dĩ. Sự phát triển Y Tế cần phải nhằm mục đích «Bệnh do Bác sĩ khám, thuốc do Bác sĩ định» và như vậy cần phải lo cung cấp Bác sĩ cho nông thôn trước khi cung cấp thuốc.

Và nếu có thể tổ chức được những nhà thương công, thì thuốc có thể do Bác sĩ định và phát không cho người bệnh chứ không cần phải bán như Bác sĩ Chương đề nghị. Vì sự lo sợ của Bác sĩ Chương rằng thuốc không mua, không làm người bệnh tin tưởng và vì hiệu lực là phần lại giá trị Khoa Học, của thuốc và của Y Khoa vì đó là sự lo sợ không được khinh nghiệm bằng ngày ở những nhà thương công chứng minh.

Xem tiếp A trang 4

Bà Lớn

Phóng sự tiểu thuyết của HOÀNG-HẢI-THỦY

XV.— MẦU TÂM-SỰ LÒNG THÔNG CỦA ÔNG SÚ LƯỚT : BÀ CÔ LỚN HAY LÀ CÔ PHI-ÂNG-XÊ ?

(Tiếp theo)

Vẫn là con trai của một vị « *Phi Lít* », được sinh trưởng trong một gia đình Phú Lít, và nhờ lớn, giữ cái trong trách của một vị « *anh đích cả tơn* », nay tuy đã lạm bổ nghề, nhưng ông Danh Thiếp hãy còn nhiều máu ăng nghề lắm. Bởi vậy, ông mới lên lên vòng ra đăng sau quán nước, đến ghé tai vào tiếp ninh nghe xem ông Sứ Lướt và ten nhà bảo bán tên với nhau những gì. Nghe thông thấy câu « *bà lớn* » ... ông là vẻ khinh bỉ ra mặt mà chửi thầm :

— May thằng nhà bảo cu ly thật. Vừa mới quen người ta đâu hôm, sớm mai đã gọi là anh « *bà lớn* » để bảo gởi xin bảo chế xử nay đi thợt lui là phải lắm.

Giữa lúc ấy, trong quán nước, ông Sứ Lướt nghe ra đã liền, nhưng ông vẫn cho nhảo ghé :

— Nhưng chẳng nên cứu tử là hãy giờ bà Cô Lớn Nên bà ấy say mê mon qua đến nỗi mở mặt cả người ra rồi. Nàng cứ ở nhà sát mua, cứ vâng

(Xem tiếp trang 4)

Xem tiếp C trang 4

CHIẾN SĨ CẦM BÚT V.N. (*hoan hỉ bao chiến sĩ nước bạn*) : — Cùng một lòng hăng hái chống cộng trí kỷ bấy lâu, nay mới có dịp hội ngộ, thù quả! thù quả!...

THỜI CUỘC QUỐC TẾ

MỘT ĐỀ NGHỊ MỚI CỦA

TỔNG THỐNG MỸ

Tại Gia Nao, Hội Nghị Ngưng Thí Nghiệm Nguyên Tử đã họp tới phiên thứ 78. Đề nghị lần tuyết phủ rồi tuyết lại tan bên Hồ Lâmon mà kết quả hội nghị thu hoạch vẫn chưa có gì đáng kể.

Mới đây Tổng thống Mỹ lại đánh lấy quyên chủ động gửi cho Ông Cút Xép một bức thông điệp yêu cầu hai bên thảo thuận tay đôi cấm chỉ hẳn những vụ cho bom nguyên tử để thí nghiệm dưới mặt chiều cao 50 cây số.

Tổng thống Mỹ cho biết rằng nếu đôi bên đã đến được một thỏa hiệp như thế thì có nhiều hy vọng để mở rộng thỏa hiệp chung cho mọi vụ thí nghiệm nguyên tử khác.

Hơn thế nữa, Tổng thống Mỹ còn cho biết rằng vấn đề này có thể đem ra thảo luận tại Hội Nghị các Ngoại Trưởng. Bức thông điệp của Mỹ sẽ là cái cớ để cho Đông Tây phải bàn đến một vấn đề mà Nga sẽ đã cố ý kéo dài ?

Sở dĩ Tổng thống Mỹ đã đưa một đề nghị như thế là chủ ý muốn làm hài lòng dân chúng Hoa Kỳ đang lo lắng e sợ rằng bụi phóng xạ rơi xuống quá nhiều trên một đất sẽ làm hại đến sức khoẻ của nhân loại. Chúng ta ai nấy đều biết rằng bụi phóng xạ nguyên tử có thể thấm nhập vào thức ăn, vào cây cối, có thể lẫn vào trong khí trời và gây nên những căn bệnh như máu hồng huyết cầu, hoặc ung thư xương, nếu một độ của bụi phóng xạ nguyên tử lên cao hơn mức mà sức con người có thể chịu đựng nổi. Bụi phóng xạ nguyên tử đã đến một độ nguy hiểm hay chưa ? Về vấn đề này chính các nhà bác học cũng không đồng ý kiến với nhau, người cho hiện nay thế là chưa nguy hiểm, người lại cho rằng đã nguy hiểm lắm rồi.

Đối nội, Tổng thống Mỹ đề họ lịnh cho Ủy Ban Nguyên Tử Lực Mỹ phải nghiên cứu lại toàn bộ vấn đề, và đối ngoại Tổng thống Mỹ đã đưa đề nghị nói trên cho Nga sô.

Và người ta đang chờ xem phản ứng của Nga sô trước một đề nghị có tính cách bảo vệ sức khoẻ chung cho nhân loại như thế.

NGÔN LUẬN

tin TÒA ÁN

Mọi sự ân mà không ai cho người khác đi nhờ xe cần chú ý :

XE HƠI KHÔNG XUỐNG KẺ NÚI

vì mê tín, đồng bào Thượng không vớt xác một em nhỏ

MỘT LINH MỤC GIA NÃ ĐẠI (LÁI XE) ĐƯỢC TÒA XÉT LẠI VÀ THA BỔNG.

SÀI GÒN.— Phiên nhóm nhiều 12-4-59, tòa Thượng thẩm tiếu hình xét xử từ lại một vụ tai nạn lưu thông rất đáng chú ý vì bị cáo đồng bào xanh mông ngụy lại là một vị linh mục người Cái và Đại nhưng nổi tiếng Việt Nam rất xanh.

Việc đã xảy ra như sau :

Ngày 10-7-58, linh mục Maurice Benoit ty lái lây một chiếc xe vận tải hàng nhỏ từ Đà-Lạt đi Liên-Khang. Trên xe của Linh mục, có cho một số đồng bào Thượng qua giang. Không may khi xe chạy qua một cái ổ gà (do nước ăm vào gây ra) đã có mặc tên ở trên nên người điều khiển chiếc xe không nhận ra thì chiếc xe nhảo xuống bào dường lộ kế núi. May mắn là tay gập tai nạn nhưng mấy người trên xe đều không một ai bị sây sát gì cả. Rồi một lúc sau khi đã có một chuyến xe khác tới để chở các người bị tai nạn trở lại Đà lạt thì linh mục Benoit đã cầu thân hỏi xem con thiếu ai không ? Tất cả đều đã bảo là không.

Không ngờ, sau đó một ngày đồng bào miền Thượng tên K. Mang đến tố giác với nhà chức trách là con gái của anh tên K. Yang (10 tuổi) đã bị lọt chết trên chuyến xe đi với linh mục và đòi bồi thường 20 con trâu.

Việc ra tòa hôm giải rõng quyền đã lại, một số nhân chứng đã khai lại, và đã bị không giảm nói đến cái chết của K. Yang, vì sự phải đến cứu nạn nhân rồi bị lây tai hoạ (theo sự dị đoan của đồng bào miền Thượng) nên tòa này đã xử phạt vụ linh mục Benoit 400$ và phải bồi thường cho thân nhân K.Yang 30 ngày đồng.

Khâm cảo lên tòa Thượng thẩm, linh mục Benoit đã trình bày sự việc khách từ Sài gòn về, chạy đến thấy thế, tài xế xe đã liền tông ga sáng rượt theo chiếc xe, miệng la lớn đã và đuổi kịp xét đít chiếc xe nầy, nên người lái xe Huê Kỳ lính quyền chạy được chừng 2.000 thước rồi cho xe chạy thẳng vào Hạ đồng và Phước Hiệp để nhận tội lỗi. Tại đây, đường nay người ta biết rằng người lái xe gây tai nạn nói trên là một nhân viên chính quyền địa phương (???)

Em Sang chết liền tại chỗ, em em Tri được chở tìm bệnh viện Bình Dân cứu cấp. Nhưng vừa đến nơi em nầy tắt thở.

Hay tin tai nạn xảy ra Hiến binh Bình Dương đã đến nơi, mở cuộc điều tra.

Xem tiếp D trang 4

MỘT « ÔNG BỰ » LÁI XE

CÁN CHẾT HAI EM BÉ

rồi bỏ chạy, nhưng bị xe đò đuổi kịp...

BÌNH DƯƠNG.—Chiều tối ngày 21-4-59, hồi 7g.45, em bé Nguyễn văn Tri 10 tuổi, và em ruột là Ng. văn Sang 6 tuổi đều là con của ông Nguyễn văn Chương (sức Thủ) ngụ tại ấp Cây Trôm xã Phước Hiệp (Bình dương) đang chơi có chị ngồi dựa lề nơi cửa ngõ đã cho đón xe đi Cà chi coi hát, thì bằng có một chiếc xe hiệu ký hiệu OPEL MBR...từ hướng Cửa đình chạy vô. Xe nầy chạy vừa vụt quá lộ nên lấy vào lề đường đụng hai em Sang bể xe té lộn vô lề chân tiêm. Em em Tri bị dẫy đi 8 thước miền hông tóc ra rất thê thảm. Sau khi gây tai nạn, chiếc xe nầy bỏ chạy luôn. May lúc đó có chiếc xe đò hiệu Lien-Hoa chở khách

Xem tiếp E trang 4

NGOÀI CANH BÀI

HỌA THƠ

Câu chuyện « Đôi Gò Bồng Đảo » đăng lê đã chấm dứt. Thông văn còn 1 số Thơ Họa của các bạn gửi tới chưa đăng hết. Đông thiu, Thân Đăng nhận được nhiều ý kiến... xây dựng về vấn đề này, nên xin tiếp tục giới thiệu ở đây thêm một vần thơ Họa.

Đôi Gò Bồng Đảo

(NGUYỄN XƯƠNG)

Con gái nhà ai ? nói thẹn thùng,
« Quả » riêng đâm phải gió ba-lông ?
Tuyết-lê một trái không còn tuyết,
Bồng đảo đôi gò chỉ có « bông » !
Áo lộn ba lần, tình vẫn lẹp.
Tim nhỏi nơi nơi, mộng chưa phăng.
Khuyên ai gieo thói nhà Trương, Triều
Lấy rọ ma đeo, cho thả rông.

THÂN ĐĂNG

Bài Hoạ

Có muốn như ai chẳng lấy thăng,
Cam gì phải mượn món Nỹ-Lông.
Cùng toan áp ủ đôi bầu đẹt,
Nào trường ôm cầm một trái bồng.
Buộc lỏn bao phen mà chẳng bẻn,
Trao đổi mấy độ vốn không phồng ?
Vì đã biết trước, đinh ta đồng,
Nhảy nhót rùm beng cũng chẳng rông.

Đ.H.S.

Để kết thúc vấn đề, và cũng để có đội lời thông chung cùng các bạn, trước khi « khoá sổ » HỌA THƠ Gò »... Thân Đăng xin có 1 bài « Đáp ai » như sau :

Ngang trái, trò đời chẳng đổi thay,
Sống lâu « bỷ » thấy lắm điều hay.
Cái lầm kỷ lịch nhìn gai mắt,
Bút thọn cuồng ngôn viết ngửa tay.
Truyền thế đều lòng, đành giải tỏ,
Mệnh trời giao phó, phải phơi bầy.
Thuyền quyên, trăng sỉ ai là chẳng
Cười hỏ mười năng, mặt rũi may !

THÂN ĐĂNG

MỚI PHÁT MINH :
Thuốc trị bịnh cùi
Bịnh phong tình và bịnh tim
TRỊ 24 THỨ TRÍ
Bảo đảm 3 ngày rụng
Bịnh thiên trụy và các chứng bịnh con mắt
Di — Mộng — Hượt Tinh
Lỗ tai, lỗ mũi, cuống họng theo khoa học. Cả kim, Điều kinh Bạch đới, mặt có tàn nhan, yết hầu ung thư, bịnh suyễn, ho lao, tê bại và các chứng ngoài khoa.
Đông Y — sư **TRƯƠNG-CHẤN-GIANG**
14 đường CHÂU-VĂN-TIẾP — CHOLON (phía trước rạp hát Lido)

Cuộc đời khá kỳ dị

của Von Braun, cha đẻ vệ tinh Mỹ

(Tiếp theo)

Vì vậy bọn Von Braun cũng như các nhà bác học khác và vợ con của họ, đều được quân đội Mỹ bí mật đưa ra khỏi nước. Cho đến khi sống trên đất Mỹ, họ cũng chỉ được cấp một giấy thông hành tạm thời với lời chú thích đặc biệt : « trong trường hợp người cầm giấy này gặp tai nạn hay gặp chuyện lôi thôi, các nhà chức trách cảnh sát tuyệt đối không được mở cuộc điều tra về họ, dù với lý do nào ».

Mãi đến tháng giêng năm 1949 chính phủ Mỹ mới cấp cho các người Đức này các thông hành hợp lệ và từ đây họ được coi là những người Đức chính thức đi cư qua Mỹ.

Đáng lẽ Mỹ phải có hỏa tiễn liên hành tinh từ năm 1949

Cuộc đời của nhóm bác học Đức đi cư qua Mỹ, cứ bình lặng trôi qua. Mỗi người được giao những công tác xứng đáng. Trường Dornberger được cử đến điều khiển cơ quan nghiên cứu của công ty Bell, ở Nữu Ước.

Nhưng ngày 24 - 1 - 1949, người ta bỗng thấy Von Braun lại đặt chạy lại giấy nói lần bảm :

— Từ đây, ngày 24-1-49 nay cũng quan trọng không kém gì ngày 3-10-42 (ngày thử hỏa tiễn A4 đầu tiên). Trước đây chúng mình đã đạt tới được sức nhanh của tiếng động. Lần này là vận đề thượng tầng không trung.

Braun đã số giải nói của Dornberger, người đã từng viết là bạn thân vừa là chỉ huy của chàng tại Peenemunde. Braun bảo cho Dornberger biết.

— Tất cả các kết quả từng nghiên cứu được tại Peenemunde nay đã trở thành lạc hậu rồi !

Những lời cảnh cáo của Braun đã bị rơi vào im lặng hoàn toàn. Ngoại trừ những người cộng sự kỳ chẳng từ trước ở Đức, không một ai tin tưởng vào hỏa tiễn của chàng, kể cả những người từng điều khiển các cơ quan nghiên cứu khoa học và võ khí của quân đội Mỹ với người vợ hiền từ và hai đứa con gái ngoan ngoãn mà Braun đã nhờ chính phủ Mỹ đưa giúp từ Đức qua, chàng sống một cuộc đời tích mặc nhưng chán nản ở miền Alabama. Dầu sao chàng chưa hết hy vọng và vẫn tiếp tục công cuộc tìm tòi nghiên cứu.

Cho đến tháng 10 năm 1957 khi chiếc hỏa tiễn đầu tiên của Nga là hỏa tiễn Xi pu-nik, được phóng lên, trong khi cả thế giới tự do giật mình thì riêng Braun vẫn bình tĩnh.

(Còn tiếp)

Đầu óc các nhà

(Tiếp theo trang 3)

trong đầu phải mang những con số không phải chỉ vì nghệ thuật mà còn cả phải vì kinh tế nữa.

Thành công thì hết bạc mà thất bại thì cũng để dăng trở thành tràng tay ngay.

L.V.

AI CŨNG CẦN CÓ
để sẵn trong nhà hầu giúp mình giữ người khỏi phong vô bất kỳ, là mua 2 cuốn sách thuốc :
Đông-y-dược Thời-bịnh luận-trị (1008) **Đông - y - dược Học-khoa Toát-yếu** (1403).
do Y-sĩ PHẠM-VĂN-ĐIỀU
117 Nguyễn-phi - Khanh Sài-gòn.
Mua trên 10 cuốn có giảm.

TIM HIỂU CHÍNH TRỊ

(Tiếp theo số báo ra ngày thứ ba)

II. — Ta phải chọn đường lối phát triển nào ?

Vấn đề là làm sao « thoát ra khỏi tình trạng kinh tế kém mở mang » ấy một cách :

1) mau chóng nhất

2) hợp lý nhất, nghĩa là đỡ hồi ít hy sinh nhất..

MAU CHÓNG NHẤT là vì nhân dân Việt Nam đã bị đau khổ tủi nhục quá lâu rồi, nên rất nóng lòng muốn thoát khỏi tình trạng kinh tế kém mở mang càng sớm chừng nào, càng tốt chừng ấy. Nhân dân Việt Nam không thể chờ đợi lâu hơn nữa, và do đó cũng không thể chấp nhận những chương, trình, đường lối phát triển quá chậm chạp.

HỢP LÝ NHẤT, là vì cũng không thể vịn vào cớ cần phát triển nhanh chóng mà buộc nhân dân phải hy sinh quá mức mà đưa ra những chương trình kế hoạch chả đáp trên tình mạng, trên hạnh phúc, trên nhân vị của người dân, hy sinh cho một tương lai mờ mịt không hẹn ngày. Đành rằng muốn xây dựng nước mọi người phải cố gắng phải hy sinh nhưng hy sinh cho nhân vị, cho tự do, cho dân chủ. Không ai chịu và không ai có quyền đòi hỏi nhân dân, hy sinh cho đảng Cộng Sản chuyên chế, hy sinh cho ngoại bang Nga Sô Trung Cộng, hy sinh cho các lãnh tụ Cộng sản khát máu vô nhân đạo. Chúng ta chủ trương hy sinh cho tổ quốc cho dân tộc và hy sinh để được hưởng thụ trong đời này và cho con cháu, không hy sinh cho đảng Cộng sản cho các lãnh tụ Cộng sản, cho một tương lai không bờ bến.

Hơn nữa trực trạng của Việt Nam vừa khó khăn, vừa đặc biệt cho nên chúng ta cần phải có một thái độ hết sức thận trọng trong khi lựa chọn đường lối phát triển.

Ở nơi khác sai lầm còn có thể sửa chữa. Ở Việt Nam sai lầm thì thật là vô cùng tai hại. Cho nên, khi đi tìm phương thuốc để chữa bệnh cho con người Việt Nam đang đau ốm, chúng ta cũng không thể liều lĩnh dùng những môn thuốc chỉ thích nghi với những người có nhiều sức lực. (Vì như những người không bị chiến tranh tàn phá, không bị Cộng sản chiếm mất nửa lãnh thổ và phá hoại lũng đoạn) mà cũng không thể nhâm mắt nghe theo các thầy thuốc chưa có kinh nghiệm song lại thường sản sàng đưa ra các bài thuốc mà họ rêu rao là rất hay, là có thể trị bá chứng (Vì như những kẻ đầu cơ chính trị hay những người không chịu tìm tòi suy nghĩ, không thành thực nhận định hoàn cảnh thực tế của mình, chỉ lập lại những luận điệu của thực phong của ngoại bang). Tìm một đường lối cũng là thắc mắc của các nhà lãnh đạo các nước ở trong tình trạng kinh tế thấp kém tại Á-Châu, Phi Châu và Nam Mỹ.

Cộng Sản và Tư bản đều có đề ra các giải pháp để hấp dẫn các nước kém mở mang mà tổng số dân lên đến 2/3 nhân loại.

Tham vọng của Cộng sản là nếu chi phối được dân số khổng lồ ấy thì hãn có cơ thực hiện được mộng thống trị thế giới của họ.

Các nước tư bản cũng nhận định rằng nếu 2/3 nhân loại mà rơi vào tay Cộng sản thì chính bản thân họ cũng sẽ bị hiểm họa Cộng sản đe dọa.

Do đó, cả hai bên đều tìm cách lôi cuốn các nước kém mở mang theo con đường phát triển của mình.

I) Giải thoát Cộng sản

Trước hết ta cần tự hỏi : « Trên thế giới có nước nào đã *tự do quyết định* chọn con đường phát triển theo lối lối Cộng sản không ?

Không người ta nhận thấy rằng tất cả các nước theo Cộng Sản hiện nay đều lì bị bó buộc cả. Hoặc thừa dịp chiến tranh các lãnh tụ Cộng Sản cướp chính quyền (Nga, Tàu, Bắc-Việt, Bắc Hàn) hoặc là do Hồng quân chiếm đóng, ủng hộ các đảng Cộng sản cướp chính quyền (Tiệp khắc, Lỗ Ma Ni...) Tuyệt nhiên không có một nước nào đã tự do quyết định chọn lựa con đường phát triển theo lối Cộng sản cả.

Thực tế đã cho thấy rằng : Sự áp đụng giải pháp Cộng sản tại các nước Đông Âu đã đem lại thất bại nặng nề : các nước này trước đây đã có một mức tiến triển khá cao, thế mà ngày nay mức sống của dân chúng lại thua sút các nước lân cận không theo đường lối C.S.

(Xem tiếp số báo ngày thứ bảy)

CHỮA KHOÁN : **Mạch-Lươn (HẬU MÔN) Trĩ (24 chứng)**
SA TỬ CUNG — SA CON TRÈ — ÍA MÁU
Trong 3 ngày khỏi. Chữa không đau nhức và hết sức mau lẹ nhờ phương pháp mới phát minh thần diệu. Mới đến nơi là thấy bịnh nhơn đang chữa tại phòng đề khỏi sự lâm — Hết bịnh mới trả tiền thuốc. Nghèo được chữa giúp.
Đông Y - SĨ HỒNG - LIÊN
47/51 Đại lộ Trần-quốc-Toản — Cholon (kế gác trường đua).

EDEN SAIGON
Do lời yêu cầu của quý vị khán giả thân mến,
bộ phim đã chiếu thêm kể từ hôm nay :
Phim **Đập ngăn Thái Bình Dương**
(Barrage contre le Pacifique)
— Phim mầu tiến mân ảnh rộng bằng phương pháp Technirama trong một khung cảnh được thực hiện tại Thái-Lan do hai tài tử cảm tình nhất của thanh niên và học sinh nam nữ toàn thế giới - Anthony Perkins và Silvana Mangano.
— Một phim đầy nhiệt tình nhục vọng của tuổi trẻ trên đường lập nghiệp.
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ
— GIỜ CHIẾU :
Ngày thường từ trưa thường trực
Thứ Năm và Chúa Nhật suất ngày thường trực
Mỗi ngày riêng suất tối giá vé thường lệ có bán giấy trước tại rạp

CASINO SAIGON
Kể từ Thứ Năm 23 Avril
Tài tử lừng danh quốc tế : Glenn Ford lần nầy xuất sắc hơn bao giờ hết trong một phim mầu vi đại :
KẺ ĐÀO NGŨ TẠI ĐỒN ALAMO
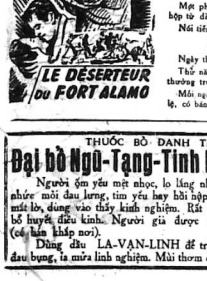

● Với khói thuốc súng và lửa đạn họ đã tử điểm cho Texas những trang sử kiêu hùng.
● Glenn Ford xuất sắc trong vai một kẻ « bên nhau » nhưng đã chiếu đầu tận tình để bảo vệ danh dự cả nhân và đơn vị...
Cùng với cô đào tuyệt sắc Julia ADAMS trong một cốt chuyện thật hào hùng và một mối tình thật tươi đẹp.
Một phim hoạt động dữ dội với thời hộp tốc đầu tốc cuối.
Nói tiếng Pháp, phụ đề Việt ngữ
«GIỜ CHIẾU»
Ngày thường từ trưa thường trực.
Thứ Năm và Chúa Nhật suất ngày thường trực.
Mỗi ngày riêng suất tối giá vé thường lệ có bán giấy trước tại rạp.

THUỐC BỔ DANH TIẾNG
Đại bổ Ngũ-Tạng-Tinh La Vạn Linh
Người ốm yếu mệt mỏi, lo lắng nhiều, ít ăn, khó ngủ, nhức mỏi đau lưng, tim yếu hay hồi hộp, hay đổi đêm, ù tai, mắt lờ, dùng vào thấy kinh nghiệm. Rất hay cho Phụ nữ để bổ huyết, điều kinh. Người già được ăn ngon, ngủ khỏe (có bán khắp nơi).
Dùng đầu LA-VẠN-LINH để trị cảm gió, nhức đầu đau bụng, là mửa linh nghiệm. Mùi thơm dịu (có bán khắp nơi)

Mỗi ngày
MỘT TRUYỆN
Bát cơm Phiếu - Mẫu
Phóng-tác của PHẠM-CAO-CỦNG

Huyện khó mà nói, lượng được rằng từ rằng xem lên giờ, chàng đã đi trong thành phố Sài-gòn hết thảy là bao nhiêu cây số nữa. Cứ trông diện mạo chàng toàn tu hào hoa với bộ quần áo bành bao mới là nguyên nếp, ít ai có thể tưởng rằng chàng đương cùng trong một tình trạng khốn khó bi đát vô cùng. Đã mấy ngày hôm nay, vợ chàng bị đau nặng mà không có một giọt thuốc, tiền mua, tiền gạo, tiền thuốc, tiền nước mắm, một trăm thứ tiền mà mình nào cần thiết cả, thấy đều thiếu hụt. Người ta cho chàng thiếu cũng tới một mức đi nào thôi, vì cho đến hôm nay thì chàng không còn hy vọng mua thiếu ở đâu được nữa !

Huyện đương học đỡ đang một lớp đại học. Để có tiền chi dụng trong gia đình, trước đây, chàng có đi giáy học tư, nhưng trường vì ít học trò đã đóng cửa, sau đó chàng tới nơi nào tìm giờ giấy thì đều đều cũng đều trả lời : « xin cứ để đó chi lại, hiện nay có đủ giáo sư, khi nào cần sẽ tới mời ! ».

Nói « khi nào » như vậy, có nghĩa là « không khi nào » cả. Chàng là để hàng tuần để gì cứu hàn hết các xở tư, các nhà buôn lớn, để xin việc làm, dù lương ít, nhưng thì đâu chàng cũng chỉ thấy cô lời hứa hẹn : « ... Khi nào cần sẽ viết giấy mời !... » Cũng có một vài nơi, người ta bảng lòng mượn chàng làm, nhưng lại ra điều kiện : phải nộp tiền thế chân bằng chục ngàn ! Trời ơi, trong giờ phút này, đến mấy chục bạc, chàng còn chưa biết chạy đâu ra, huống hồ là mấy chục ngàn ! Hơn nữa, chàng đã học nhiều tin đăng trên báo : những vụ lừa tiền thế chân nhan nhản. Nếu chàng có tiền đi nữa, cũng chẳng giám bỏ ra nào !

Những mấy hôm nay, chàng đã cố sức toàn ăn vận rất đàng hoàng. Để là vì có một người bạn giao cho chàng một công việc mới mà theo như lời bạn nói : nếu chịu khó thì cũng kiếm ra tiền : Điều ấy thì khỏi cần phải : lúc nào chàng có thể tự phụ mình chịu khó hơn bất cứ một người nào ở trên thế gian nay !

Công việc mới giao ấy là đi lấy quảng cáo cho một tập... Giai phẩm tập in. Vẫn theo lời người bạn nói : giai-phẩm là một tập sách quý, không có thể so sánh với các tập chí, tuần san khác vì giai-phẩm trình bày cũng phu vậy, do luật đặc biệt nầy, còn bài vở thì... chọn lọc kết chỗ nói, có khi phải bỏ cả ngàn bài mới lựa được một bài có giá trị xứng đáng đăng lên giai-phẩm. Lại cũng vẫn theo lời bạn nói : tác phẩm văn chương đặc sắc ấy sẽ in thế thiếu là 50 ngàn số và sẽ có gửi bán khắp nơi, suốt từ thành thị đến thôn quê, trong toàn cõi Việt Nam và cả ra xứ ngoài, gần thì Mên-Lào, xa thì tới cả đến Hoa Kỳ và Á-Rập !

Lời bạn khoe khoang với chàng thì như thế, lẽ tất nhiên mỗi khi vào hàng buôn nào để xin quảng cao, chàng cũng lập lại những câu « tuyên truyền » ấy, nhưng tiếc thay, các nhà buôn, hầu hết đều rất nhiều kinh nghiệm lắm rồi : ai ai cũng biết rõ cái thứ « giai phẩm đặc biệt » ấy chỉ là một tập bài vở gớp nhặt bá-lấp mà có « cha » đã in lại cùng với hết nhiều quảng cáo, thêm nhặt tin bà chục đồng trở lên. Còn số giai phẩm in ra vẻn vẹn vừa đúng số đăng để giao trả cho những nhà đã đăng quảng cáo để thêm tiền...

Các nhà buôn đã biết rõ mánh lới lừa bịp của các loại « giai phẩm đặc biệt » ấy rồi, nên khi Huyện vào đâu để xin quảng cáo thì ai ai cũng chép miệng, lắc đầu từ chối, có khi chàng lại còn bị người ta lục ra đủ mọi chuyện mà chẳng vui ba chiếc biên lai thêm tiền kỷ từ một hai năm trước mà người ta đã đặt tiền đăng quảng cáo lần rồi vẫn chẳng thấy có tách in ra ...

Đã mấy hôm nay, lại cả từ sáng đến giờ, không biết Huyện đã đi bộ bao nhiêu cây số trong đã thành mà không kể lấy được một chiếc quảng cáo nào, đã là mấy chục đồng ! Đôi giầy cũ của chàng mới đánh xi lại, trông bóng loáng, nhưng vì qua mấy bữa đi nhiều đường đất quá nên đã đứt hết ... bỏ nhau.

Huyện vô cùng thất vọng nhất là khi nghĩ đến vợ chàng lúc nầy nằm ở nhà đương tốt mê man. Nhiều ý tưởng đen tối đã ám ảnh Lâu óc chàng, nhất là khi chàng đương bước ở không giữa cây cầu nối liền sang bến Khánh Hội. Giòng nước chảy nhanh như kẻ gọi chàng : dòng cơ cực như vậy, tao không nhảy xuống đây chẳng thoát ư !

Lúc đi qua mấy cửa xe lửa, Huyện lại nhớ đến vụ mất cô thiếu nữ lao mình vào bánh xe cho nghiền nát. Chàng chép miệng :

— Nếu cũng khổ thì thà như vậy lại xong !

Khốn nhưng đã người ngoài kỷ lưỡng : Huyện không thể hiểu chết được ! Huyện còn có người vợ đang đau nặng với một cái bào thai mấy tháng trong bụng.... Huyện lại tiếc bao nhiêu công trình ăn học của mình từ trước. Đến nay ! Và chàng lại tự nhủ :

— Ta cần phải cạn đâm, thất vọng mà tự vẫn là kém nhất !...

Có lẽ sự cái cạn' đâm ấy hay ít đầu mất, nên chàng luôn miệng lập lại : « Ta phải cạn đâm ! Ta phải cạn đâm !.... » suốt đọc đường.

Cho đến khi chàng nhìn thấy một tấm bảng, treo ở dưới cửa một cửa tháng : « ở đây có bà Lang chữa 72 thứ trĩ ». Huyện nghĩ thầm trong bụng :

— À, ta lên đây, may ra lấy được cái quảng cáo ! Thường thường, các nhà thuốc chịu đăng quảng cáo lắm ! Không do dự, Huyện bước lên lầu. Ngay chỗ đầu cầu thang, Huyện lại thấy có một cái cảnh giấy chữ, nhưng có dán một mảnh giấy nhỏ : « Hỏi chứa bịnh, xin cứ vào ! »

Huyện mỉm cười, lẩm-bẩm :

— Lấy quảng cáo cũng cứ vào, không sao !

Huyện đẩy cánh cửa. Chàng thấy trong phòng rộng rãi, trang hoàng khá lộng lẫy, không có người nào khác ngoài một bà già, mà Huyện đoán là bà Lang Trĩ, đương ngồi trên đệp toan tiếu. Trước mặt bà, có nhiều chồng giấy bạc, không kể giấy 100, 200, nguyên loại giấy năm trăm đồng cũng có mấy chục ngàn rồi. Thấy khách đặt ngồi vào, bà Lang vội vàng bỏ tiền vào trong một chiếc hộp, rồi khóa lại... Bà đứng dậy mời Huyện ngồi rồi hỏi :

— Ông đến lấy thuốc ?...

Huyện lúc lắc đầu :

— Tôi có nghe danh bà ở đây chữa thuốc hay lắm, hiểu vì đến ít người biết đến, nên có ý lại thăm bà và mời bà đăng quảng cáo vào tập Giai phẩm đặc biệt của chúng tôi sẽ xuất bản nay mai...

Nhưng bà Lang đã vội vàng gạt đi :

— Xin lỗi thầy ở đây tôi chữa toàn những khách quen...

Và bà Lang đương giấy, bước ra phía cửa, như muốn mời nhỏ với khách rằng : khách nên đi nơi khác chứ... được việc. Trước thái độ cương quyết ấy, Huyện biết rằng mình có nên nếu thêm nữa chưa cũng vô ích mà thôi, nhưng lúc đã ra đến cửa, chàng hợt trông thấy sân chia khóa ở trên tay chủ nhân... Có lẽ bà Lang định đợi cho khách ra xong thì khóa cửa cho lại để toan tiếu cho yên ổn ! Trước mắt Huyện những chồng giấy bạc lại hiện ra : giấy 100, 200, và nguyên tập 500 cũng đã có tới mấy chục ngàn rồi. Trong lúc khốn quẫn này, nếu Huyện chỉ được mỗi một tập giấy bạc ấy thôi thì chẳng cũng có thể chi tiêu được bao nhiêu việc ! Vợ chàng, và con chàng nữa, chắc chắn sẽ có thể sống được. Công nợ chàng sẽ trả hết và khỏi hẳn, chàng sẽ có thể tiếp tục không đến nỗi bị bỏ dở đang... Nhưng chàng lâm sao mà có được một tập giấy bạc ấy bây giờ ?

Những câu lập đi lập lại hồi nãy lại như vang vang trong óc :

— Ta cần phải cạn đâm ! Ta cần phải cạn đâm !...

Phải nói rằng : cạn phải « liều lĩnh » thì đúng hơn. Vì nếu chàng liều cướp đoạt số bạc kia thì có phải rằng bao nhiêu nỗi khó khăn, chàng sẽ vượt qua được rất dễ dàng ! Trong phòng lúc nầy không có ai nữa, ngoài bà già yếu đuối. Chàng

(Xem tiếp trang 3)

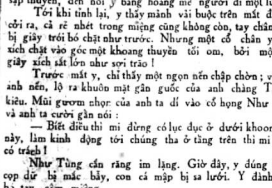

SỐ 73 — Tiểu thuyết dã sử của **HOÀI DIỆP THỪ LANG**

CHƯƠNG X

Hồn ma báo oán

(Tiếp theo)

Cú như thế, lâu lắm, mới thấy đoàn người dừng bước.

Người dẫn bà lại cất tiếng hạ lệnh :

— Giam nó xuống khoang thuyền dưới ! Xích chân nó lại cẩn thận !

Chính kẻ đang khiêng Như Tùng chợt nâng bổng y lên, và nói :

— Thưa phu nhân ! Có lẽ nó tắt thở rồi cũng nên ! Người nó cứ mềm nhũn, từ nãy chẳng thấy cựa quậy gì hết !

Tiếng nói vừa dứt, cả tấm xác thịt nặng chịch của Như Tùng chợt bị quăng « thịch » xuống một sàn gỗ — chắc là sạp thuyền. Viên võ tướng dập đầu xuống nền gỗ rần, choáng cả óc, đau quá, bỗng kêu « oái » một tiếng, khiến bọn thủy khấu bật cười ầ.

— À ! Thì ra nó chưa tắt thở ! Những ngừ này là sống dai lắm đây ! Chắc nó thuộc loại «ngạc ngư» ! (1)

— Có thể chứ ! Tướng quân chết mất thì uổng quá ! Thôi, quăng ngài vào khoang thuyền đi !

Như Tùng bị lôi đi xềnh xệch, bị đẩy lăn lông lốc trên sạp thuyền, đến nỗi y bàng hoàng mê người đi một lúc.

Tôi khi tỉnh lại, y thấy mình vải buộc trên mắt đã được cởi ra, cả tế nhét trong miệng cũng không còn, tay chân không bị giây trói bó chặt như trước. Nhưng một cổ chân y đã bị xích chặt vào gốc một khoang thuyền tối om, bởi một đoạn giây xích lớn như sợi trâo !

Trước mắt y, chỉ thấy một ngọn nến chập chờn ; và trong ánh nến, lộ ra khuôn mặt gần guốc của anh chàng Tiêu Yết kiêu. Mùi gương mặt của anh ta dí vào cổ họng Như Tùng, và anh ta cười gằn nói :

— Biết điều thì mi đừng cố lục đục ở dưới khoang hầm nầy, làm kinh động tới chúng tha ở tầng trên thì mi đừng có trách !

Như Tùng cắn răng im lặng. Giờ đây, y đúng là con cọp dữ bị mắc bẫy, con cá mập bị sa lưới. Y đành chịu bó tay, cắm miệng.

Anh chàng Tiêu Yết Kiêu lại nói :

— Mi nên nhớ : đây là giang sơn của chúng ta ! Dầu mi có thiên binh vạn mã cũng không tìm được tới đây ! Vậy mi đừng hòng kêu ai đến cứu !

Dứt lời, Tiêu Yết Kiêu cầm lấy ngọn nến, cúi lom khom quay ra. Anh ta chui qua một khuôn cửa nhỏ, rún mình trèo lên khoang thuyền trên, đóng sập cánh cửa gỗ lại,

Như Tùng chỉ còn thấy bóng tối đầy đặc bao phủ quanh mình như bưng lấy mắt.

Y đoán biết đây là khoang hầm dưới lòng một chiếc thuyền lớn.

Ngồi một lúc định thần, y dần dần ngẫm thấy mong manh nhiều tiếng người nói lọt qua khe ván từ phía trên đâu y vọng xuống.

Tiếng nói vang vang mỗi lúc nghe mỗi rõ, hình như người ta chạng cần phải giữ gìn che đậy.

Tiếng song song rốc rách chẳng phải ngoài, tiếng nói cười lao xao từ trên vọng xuống — cả tiếng gió phần phật thổi vào cánh buồm như bão cho viên tướng họ Vũ biết rằng : đoàn thủy khấu đang ở trong khoảng giang sơn riêng của họ, không còn phải kiêng nể ai.

Như Tùng chưa thể đoán hiểu chỗ nầy là đâu ? chỉ biết hiện thời y đang bị giam kín trong khoang hầm tối một con thuyền ; và chiếc thuyền đó đang dung vượt sóng trôi đi trên dòng sông — chưa rõ là khúc sông nào, nhưng chắc cũng chưa ra ngoài khu vực sông Nhị Hà.

Y lắng tai nghe tiếng nói phía trên.

Bỗng, y giật mình, chăm chú áp hẳn tai vào khe ván thuyền. Y vừa nghe rõ tiếng Nghiêm phu nhân nói :

— Ông Đàm Giao ! Thằng Như Tùng ở trong tay ta rồi, ông không còn ngại gì hết... Mất thằng đó, tất Mạc Chúa phải tìm theo lối ông !

Tiếng Đàm Giao trả lời — phải, dùng tiếng nói của quan Chưởng Vệ thì tuổi họ Đàm, tên kính địch mà từ bao lâu nay Như Tùng vẫn ra mặt hiềm khích, hoài nghi — và Đàm nói :

— Hừ ! Tôi muốn nhìn mặt thằng khốn ấy một chút, xem nó ra thế nào ? Từ bấy nhiêu lâu nay, tôi bị nó làm phiền nhiễu lắm, bực mình hết sức ! Cũng vì thằng nầy mà tôi phải nhọc công phó mới bị ngăng trở...

— Để tôi cho điệu cổ nó lên đối diện với ông, cho nó ngượng mặt...

— Thôi, xét ra gặp nó lúc nầy cũng chẳng ích gì ! Thưa phu nhân, hãi chập tối, trước khi nó sa vào tay phu nhân tôi cũng đã cho nó một bài học đích đáng trước mắt cả ba quân. Kể ra nó cũng đã uất lắm, có thể cần lưới mà chết...

— Có ! Tôi đã biết : ông tặng cho nó một mũi tên cắm vào bụi tóc chứ gì ? Ông cần phải dân ba quân không được đã động gì tới truyện đó để Mạc Chúa khỏi nghi kỵ ông về sự Như Tùng mất tích.

Như Tùng chỉ nghe được tới đó. Rồi tiếng nói cứ nhỏ dần và tắt hẳn. Viên tướng họ Vũ mệt quá, cũng ngủ thiếp đi lúc nào không biết.

Có lẽ y ngủ mê đi lâu lắm. Khi tỉnh dậy, y thấy thể xác bải hoải như người vừa qua một cơn sốt kịch liệt. Cổ họng y se lại vì khát nước, Bụng y đói như cào.

Chung quanh vẫn tối đen. Sợi giây xích sắt vẫn đeo nặng dưới cổ chân.

Có tiếng nhiều bước chân người rầm rập đi lại phía trên hình như đang bận rộn sửa soạn một việc gì cấp bách.

Khuôn cửa thông lên khoang thuyền trên xịch mở. Ánh nến lóe sáng. Anh chàng Tiêu Yết kiêu lại trước mình xuống. Theo gót anh ta còn có hai đứa nữ tì đang xi khóa, tay bưng khay thức ăn.

(1) « Ngạc Ngư » là cá cá sấu. Ngày xưa gọi « ngạc ngư » có lẽ cũng như bây giờ gọi « cá sấu » ?

(Còn nữa)

LƯƠNG TÂM NGHỀ NGHIỆP : Người bịnh lấy thuốc về uống thử trong 24 giờ không thấy bịnh khỏi, không phải mất tiền.
BỔ PHẾ LINH ĐƠN LOÀI A THUỲ-LÂM
chuyên trị các bịnh ho phổi, phổi yếu và một sức cần khô thở yếu tim tức ngực hay khạc máu đàm nhớt đái đêm bắt lực nhiều đàm kém ăn khó ngủ, ho, ho lao lực, hen suyễn, ho gà, năm sương phổi v.v... đủ nhẹ hay nặng đều đều cùng khỏi được, là thuốc gia truyền có bảo đảm chắc chắn trong nhà đã nhiều năm nhờ 30 năm kinh nghiệm coi mạch để chữa bịnh không lấy tiền mỗi ngày từ 7 đến 10 giờ tại Nhà Thuốc THUỲ-LÂM 191, Gia-Long SAIGON.
Có bán tại : ĐỒNG-HÒA, 119 Lý-thường-Kiệt Phan-Thiết — TRẦN-VĂN-KẾ, 28 Phan-đình-Phùng Long-Xuyên — 57 Nguyễn-Huệ Mỹ-Tho — PHƯỚC-DÂN, Cho Phước-Lễ — VĨNH-AN-ĐƯỜNG 4 Lê-văn-Lê Biên-Hòa — ĐỨC - NAM - ĐƯỜNG 119 Trần-Tiễn Mỹ-Tho — VĂN - SANH - ĐƯỜNG, 5 Hùng-Vương Đà-Nẵng và các tỉnh.

Nhân dịp Tổng Thống Phi thăm viếng Việt Nam

TÌM HIỂU NƯỚC BẠN PHI LUẬT TÂN

- CÙNG NHƯ SÀI GÒN, PHI LUẬT TÂN CHỈ CÓ 2 MÙA : NẮNG VÀ MƯA.
- NƯỚC PHI CÓ HƠN 70 THỨ TIẾNG KHÁC NHAU
- ĐA SỐ NGƯỜI PHI THEO ĐẠO THIÊN CHÚA.

Địa lý

Quần đảo Phi-luật-Tân chạy dài dọc theo bờ biển Đông-Nam-Á, phía trên đường xích đạo gồm có : một dãy đảo nhỏ dài độ 1.000 dặm từ bắc tới nam tổng cộng 7.100 đảo lớn và nhỏ, trong đó hơn 4.000 đảo chưa có tên.

Diện tích là 114.830 dặm vuông, Phi Luật Tân to hơn Anh quốc và Ai Nhĩ Lan, nhỏ hơn Nhật Bản và Tây Ban Nha và rộng bằng 3 lần Cuba.

Cách 100 dặm về phía bắc Phi Luật Tân là Đài-Loan. Phía tây và bắc giáp bể Trung Hoa, đông giáp Thái-Bình-dương, nam giáp bể Célèbes và bể Borneo.

Quần đảo Phi luật Tân nằm giữa 21° 20' và 4° 30' bắc vĩ tuyến và giữa 116° 55' và 126° đông kinh tuyến.

Luzon — Mindanao — Mondoro — Samar — Panay — Negros — Cebu — Palawan và Leyte là những đảo lớn nhất Vịnh Manille với diện tích 770 dặm vuông và chu vi 120 dặm là một trong những cửa bể đẹp nhất thế giới.

Phi luật Tân có nhiều núi lửa lớn nhất là núi Mayon ở tỉnh Albay và bé nhất là núi Toal-ở tỉnh Batangas. Núi Mayon đã phun lửa hơn 30 lần từ năm 1615.

Khí hậu :

Khí hậu nhiệt đới của Phi được điều hòa bởi gió nhẹ thổi từ Thái bình Dương và từ bể Trung Hoa. Cũng như Sài gòn Phi luật Tân chỉ có 2 mùa : mùa hạ hay mùa nắng từ tháng 3 đến tháng 6 và mùa mưa từ tháng 7 đến tháng 10. Mùa ấm từ tháng 4 đến tháng 10 có nhiệt độ từ 26° 9 đến 28° 1 và mùa lạnh tháng 11 đến tháng 3 có nhiệt độ từ 25° 4 đến 26° 5. Bão ở Phi cũng ảnh hưởng đôi chút đến khí hậu. Phi có một khí hậu tốt và điều hòa. Đôi khi cũng có động đất nhưng không quá tai hại như ở Nhật Bản.

Dân cư và dân tộc

Hơn 21.000.000 người gồm có 3 chủng tộc chính :

— Chủng tộc thứ nhứt là người Negritos hay Hắc Phi, sống ở trên núi, lùn, da đen, tóc quăn và quăn, mũi thấp và mắt nâu. Nhóm người này không có nơi cư ngụ nhất định. Họ sinh nhai bằng nghề săn bắn, ngư nghiệp và hái hoa quả hay trồng lúa. Nhà họ làm bằng lá, cây và cỏ. Họ rất thiện nghề bắn cung tên.

— Chủng tộc thứ hai là người Nam Dương đến Phi bằng đường bể gồm những người Mông Cổ. mành khảnh, nước da sáng sủa, mặt mông, mũi diều hâu. trán rộng, mắt sâu.

— Và chủng tộc thứ ba là người Mã Lai cũng đến Phi bằng đường bể, da nâu, người tầm thước, mảnh khảnh, mũi thấp, tóc đen, mắt nâu.

Ngoài ra còn người Hồi, người Hindu, Á rập, Tàu và dân Tây phương người Mỹ.

Ngôn ngữ :

Phi có hơn 70 thứ tiếng trong đó có 9 thứ tiếng chính : Sugbuanon — Hiligaynon — Samarnon — Bikol — Pampangan—Pangasinan—Hoko—Talagog và Moro Magindanao.

Tiếng nói Phi thuộc thổ ngữ Austronesian hay Malayo-Polynesian. Đặc tính là tiếng nói hay dính liền với nhau.

Tôn giáo

Phần đông dân Phi theo đạo Thiên Chúa. Một số trung bình có đạo Tin Lành. Một số nhỏ theo đạo Phật.

ĐẦU ÓC CÁC NHÀ SẢN XUẤT PHIM ẢNH LÀ NHỮNG CON SỐ

- *Họ giàu sáng kiến phát huy* **nghệ thuật**, *đồng thời cũng phải tích cực làm việc để bảo đảm* **kinh doanh.**

Sưu tầm của LÊ-VĂN

Ở kinh đô chiếu bóng Hoa Lệ Ước, danh từ nhà sản xuất phim có nhiều nghĩa lắm.

Có những những nhà chỉ chuyên cố sản xuất phim chuyên sống về mặt kỹ nghệ sản xuất, ngoài ra không làm một nghề gì khác nữa. Nhưng cũng có nhiều nhà sản xuất phim có hoạt động thêm những ngành thương mại khác.

Những nhà sản xuất phim như Sam Goldwyn có phim trường riêng để quay lấy phim, mọi công việc chuyên môn khác đều tự dân nhiệm từ quay, rửa, ráp cho tới khi hoàn thành và lại cũng tự tay tung cuốn phim ra thị trường điện ảnh.

Những nhà sản xuất phim bán độc quyền như Hal Wallis thì họ sản xuất lấy phim, nhưng khi phát hành phim hay muốn có tài chính để tiếp tục,họ phải nhờ những hãng sản xuất lớn giúp việc tiêu thụ và hùn vốn cho.

Cũng có những nhà sản xuất phim cá nhân, họ không là chủ các phim trường mà chỉ thuộc vào loại làm công trong một phim trường lớn. Họ thuê máy móc của hãng để quay phim riêng và do họ chịu mọi trách nhiệm về thành bại hay lỗ lãi của tác phẩm mình.

Nói tóm lại, và định nghĩa : một nhà sản xuất phim là người khởi đầu một cuốn phim từ khi có ý tưởng mới thành hình, chọn lựa các tài tử đến quay, rửa, ráp thu thanh, nghĩa là phải hoàn thành một cuốn phim từ đầu đến cuối cuốn phim ấy sẵn sàng đem chiếu lên màn bạc. Khi đó tự họ có thể đem chiếu lấy để thu lời nếu họ không có sẵn các rạp, nếu không, họ phải giao cho nhà phát hành phim bán hay cho thuê.

Khán giả thường nghe nói tên các nhà sản xuất như Selznick, Zamick, Goldwyn, và Cecil B. de Mill, họ là cái lò bun đúc những sáng kiến. Họ là đầu não của kỹ nghệ sản xuất phim ảnh.

Ngày xưa nếu ngẫu đến tên một nhà sản xuất phim người ta đã hình dung đến một con người bí mật có những tài ký, làm cả thế giới phải ngạc nhiên.

Ngày nay không còn có sự gì lạ lùng và bí mật nữa.

Chính nhà sản xuất đã thuế hay chỉ định nhà văn viết cốt chuyện phim, thuê giám đốc tuyển lựa các tài tử, ngồi sao và các diễn viên có tài năng, tự đốc xuất hay hợp tác với các tài năng ấy để hoàn thành cuốn phim chiếu trên màn bạc để công chúng xem mà thu hoạch số lời.

Đối khi những tài tử hayngôi sao chính, hoặc những tài năng sáng tạo sẽ được nhà sản xuất mời hợp tác với danh nghĩa cộng hữu hay nhà sản xuất chung Thường thường mỗi nhà sản xuất có lề lối, kế hoạch, và phương sách làm việc riêng và cũng có một hình thức đặc biệt

Đối với các nhà sản xuất phim, không bao giờ có chữ « hết » hay « chung cục ».

Họ luôn luôn bới óc suy nghĩ để tìm tòi những sự mới lạ, bỗ sung những khuyết điểm và mở rộng hành trường các ưu điểm để tiến và tiến mãi.

Sau khi đã có cốt chuyện, có đủ tài tử, ngôi sao, diễn viên, trước khi quay họ còn suy xét xem cuốn phim khi hoàn thành xong đem chiếu trên màn bạc có thể đứng vững được không ? Có thể thu hoạch được kết quả như đã dự tính không ?

Đây là một canh bạc, canh bạc lớn kéo thâu ngày nay xuất đêm khác.

Trong canh bạc ấy nhà sản xuất đã phải đặt hết cả tài sản và danh dự vào.

Cuốn phim thành công, canh bạc đổ thắng. Nếu thất bại nhà sản xuất sẽ bị thua đậm,

Như cuốn phim « Tiếng nói của Thượng Đế » (The Next Voice) tên phi rất nhiều, thế mà khi đem chiếu lên màn bạc đã bị thất bại vì phương diện tài chính.

Trái lại, cuốn phim « Bãi chiến trường » (The Batthe Ground) lại hái được một kết quả rực rỡ.

Cũng có những cuốn phim quay lên đầu tiên thì hay, lúc quay lại lần thứ hai thì dở. Cũng có cuốn phim lần trước dở, lần sau quay lại thì thành công.

Vì vậy các nhà sản xuất phim rất thận trọng khi bắt tay vào việc.

Trước khi bỏ hàng triệu Mỹ kim ra để quay một cuốn phim bao giờ các nhà sản xuất phim cũng quá quyết là *nhất định sẽ hoàn thành được cuốn phim*» và chắc chắn phải có kết quả.

Nhưng nếu họ chỉ tính sai có một ly là cả số vốn to lớn sẽ tiêu ra mà, trách nhiệm còn nặng nề hơn nữa là sẽ làm cho một số người giúp việc bị làm vào cảnh thất nghiệp nữa.

Xét qua như thế thì các nhà sản xuất phim ảnh luôn luôn thường thường mỗi nhà sản xuất có lề lối, kế hoạch, và phương sách làm việc riêng và cũng có một hình thức đặc biệt

(Xem tiếp trang 2)

TỬ VI hàng ngày

LUẬT-TÁ LOS P. GAI 24-4-19

VÂN MANG MỖI NGÀY CỦA CÁC BẠN

L.T.S.— Qui bạn muốn được biết kỳ ng ! là số tử vi đoán vận mạng năm qua và năm tới, xin cắt đã 50 phiếu « tử vi-Ngôn Luận » gửi về cho bản báo kèm theo ngày giờ sinh và địa chỉ rõ ràng.

NGÀY ẤT HỢI (16 tháng Ba năm Kỷ Hợi)

THỨ NĂM 23-4-1959

KỲ TUỔI : Kỷ Tị — Tân Tị

Hành-Hóa — Sao-Tinh — Trực-Ngọ.

do MAI-HOA CƯ-SĨ phụ trách

TUỔI	NAM MỆNH	NỮ MỆNH
TÝ	Sao thiên Lương vượng chiếu định làm việc gì làm ngay đi gặp may và có lợi. Chiều tối ra ngoài nên sớm rập tắc.	Mong tin nhưng chưa có, người ta vẫn vắng tin không quên nhưng hoàn cảnh chưa thuận, chiều tối gặp bạn vui xuân.
SỬU	Buổi sáng gặp chuyện buồn lòng. Sao Phá Quân tác việc làm gặp trở ngại. Chiều đến mọi mối vui buồn.	Dự định đi xa có lợi đấy gặp gỡ kẻ thân tình và người tiếp đón nồng hậu mọi việc đều hài lòng vừng ý.
DẦN	Sắp nhận được tin mừng về danh và lợi. Cái chúng có kế đó ky đem pha. Nhân nhận lẽ độ lắm.	Mưu đồ sự việc gì cũng tập có kết quả hay. Cố gắng hơn lên cũng tốt đẹp. Tối đến tình cảm nồng hậu.
MÃO	Yếu đau vì sao Bạch Hổ chiếu vào Nhật Vàng. Cho lo ngại gì, gặp thầy gặp thuốc sẽ qua khỏi ngay.	Miệng tiếng đàm phe vì gặp Quan Phá Thái Tuế. nhân nhau bỗ qua khái một lòng. Hơn thua không ích lợi gì.
THÌN	Mọi việc đều gặp may và có lợi. Buổi trưa gặp bạn thân ở xa đến. Chiều tối chăng nên ra ngoài.	Tình duyên nồng hậu. nghĩ kỹ làm gì. Trước khi quyết định nên tìm kết ý kiến bề trên, mọi việc sẽ tốt đẹp.
TỊ	Tự quyết tự liệu vẫn hơn Không nên ky vọng ở kẻ khác. Tương lai sắp gặp may và sáng lạn đấy.	Chớ nghe kẻ đàm phe có hại. Vì ganh ghét chớ chẳng phải thực tâm đâu. Chiều đến có tin ở xa đấy.
NGỌ	Bất mãn với gia đình là lẽ mọi việc lung nên áp dụng câu « (Tiên trách kỷ, hậu trách nhân), sẽ được yên vui.	Hóa Lộc gặp sao Thiên không nên tự kiêm được lại gặp sự bao tân. Tự vậy đc đặ vậy cố thể đc đặt.
MÙI	Gặp lắc khó khăn, cho nông nỗi và chán nản. Thua kẻ nào hãy kẻo khác, tài lực sắp đến đấy.	Sáng có tin mừng ở xa đến trưa vui vẻ gia đình đầm ấm. Chiều ra ngoài phòng trộm cắp mất của.
THÂN	Vì bạn vui nên phải chuốc lấy buồn. Tham qua đó nên thành thật vậy. Tình lại mọi việc chắc chắn và làm ngay đi.	Đừng nói nay trăng nói khác là lầm và dại. Nên nghe người hơn tuổi hay thâu nhận lợi hơn.
DẬU	Sao Vũ khúc đang vượng tố mọi việc đều định đoạt. Cái gì chớ nghĩ kỹ sẽ hộ thật lòng giúp đỡ đấy.	Mọi việc mưu đồ tuy khó nhưng không thất bại đâu. Tin tưởng và cố gắng bạn sẽ thành công rực rỡ.
TUẤT	Yếu phận là hơn, tài lộc bình thường muốn mau không việc. Chiều gặp qui nhân giúp đỡ hết lòng, sẽ tuại y.	Bữa chồn mong mỏi lắm gì ? Trea đến sẽ gặp gỡ và có tin hay. Tối không nên ra giải.
HỢI	Niên vận bình thường, chớ mưu việc lớn. Phòng ngừa sức khoẻ luôn luôn. Tránh miệng tiếng dèo cọ không lợi.	Buổi sáng có khoái tài nhỏ nhưng thận trọng sự giao dịch có kẻ muốn lừa gạt lại lượng đấy.

Bịnh nào thuốc nấy

ĐAU BỤNG MÁU

Đau bụng lâu chầng, mặt mày tái mét, hoặc 2-3 tháng có kinh 1 lần huyết điều ra ít, nên uống BÁCH-PHỤNG-ĐIỀU-KINH số 37, Võ Văn Vân, rất hạp cho quý Cô mới kinh, quý Bà huyết hôm, giá 28đ.50 nếu 2 lọ 1đa (Kỳ thai).

Trứng thực là mửa

No hơi ợ chua, sinh bụng. Trẻ con ọe sữa uống **Tế Thế Tiên Đơn** VÕ-VĂN-VÂN công hiệu trong 5 phút. Giá 4đ. Nên ăn đồ ăn trong nhà

ĐAU TỨ CUNG

Tử cung sa, sưng, giây chằng yếu, bạch đái nhiều, uống BÁ BÁ SƠN QUÂN TÁN số 1 VÕ - VĂN VÂN hình nghiệm vô chừng. Hỏi các thầy thuốc Bắc Việt Hoa.

NHÀ THUỐC VÕ-VĂN-VÂN
201-211 Đ.L. Nguyễn Thái Học
SAIGON

NĂM NAY, HỌ ĐÃ ĐẾN TUỔI TRƯỞNG THÀNH

2 bà chúa 2 ông vua SẮP LÊN NGÔI

(Tiếp theo)

Trọn cả mùa hè năm ngoái, chàng Constantin và nàng Désirée không rời nhau một bước nào cả. Bạn ngày họ đưa nhau đi tắm, đi bơi, chèo thuyền, trượt nước. Và, khi hoàng hôn

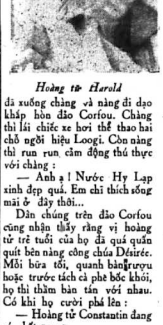

Hoàng tử Harold

đã xuống chàng và nàng đi dạo khắp hòn đảo Corfou. Chàng thì lái chiếc xe hơi thể thao hai chỗ ngồi hiệu Loogi. Còn nàng thì run run cầm động thủ thực với chàng :

— Anh ạ ! Nước Hy Lạp xinh đẹp quá. Em chỉ thích sống mãi ở đây thôi...

Dân chúng trên đảo Corfou cũng nhận thấy rằng vị hoàng tử trẻ tuổi của họ đã quá quấn quít bên nàng công chúa Désirée. Mỗi bữa tối, quanh bàn rượu hoặc trước tách cà phê bốc khói, họ thì thầm bàn tán với nhau. Có khi họ cười phá lên :

— Hoàng tử Constantin đang có chất «cay»...

— Hoàng tử đang « giồng cây si »

— Hoàng tử đang yêu mê yêu mệt như một cậu học sinh vừa mới nhớn lên vậy...

Mà làm sao hoàng tử Constantin chẳng yêu cuồng nhiệt được ! Với mái tóc hung hung đỏ, với giáng người cao cao, với đôi mắt vừa trong vừa sáng, với cái mồm tươi như hoa nở nụ đầu xuân, công chúa Désirée là người đẹp nhất, xinh nhất, diện nhất trong hoàng tộc Thụy Điển.

Và, nếu có ai khen rằng nàng trẻ, đẹp và ăn diện quá sang thì nàng công chúa Désirée chỉ mỉm cười và giải thích :

— Ấy là tại tôi hà tiện nhất nước Thụy Điển đó chứ. Tôi không muốn phí phạm nhiều tiền vẻ việc may mặc trang điểm. Bởi vậy tôi may áo lấy để mặc... và...tôi cũng mới thẳng các ông chủ tiệm may từ Ba Lê qua... Bởi vậy, lúc nào quần áo của tôi cũng theo đúng thời trang.

Hoàng tử Harold : « Vợ tôi phải biết nấu ăn giỏi ! »

Mặc dầu nay mai hoàng tử Harold sẽ trở thành hoàng đế nước Na uy, nhưng cho tới bây giờ chàng Harold vẫn chỉ mơ... làm sao cưới được một người vợ trong giới quý tộc ; theo chàng, vợ tương lai của chàng phải là người biết nấu bếp thực giỏi và biết cách thu xếp việc gia đình.

Chàng rất say mê khoa học và thích đi bể.

Một hôm, chàng hỏi vua Olaf, cha của chàng :

— Thưa ba, một vị Thái Tử có thể nhường quyền hành và ngôi báu của mình cho công chúa em gái của mình được hay không ? Mà... Theo con nghĩ thì em gái con (công chúa Astrid) cũng có thể đảm nhiệm việc triều đình một cách chu đáo như một thái tử vậy...

Vua Olaf nghiêm nét mặt :

— Tại sao con lại hỏi như vậy ?

Chàng Harold hơi lúng túng e ngại. Nhưng đã trót nói rồi, chàng cũng liều lĩnh nói luôn :

— Thưa ba tại vì con muốn làm một việc gì khác hơn là làm vua. Xưa kia, ông nội của con đã làm vua. Bây giờ, ba đang làm vua...

Còn con... con thích thay đổi một chút...

Harold lắc đầu và quả quyết :

— Không ! không thể được Con phải làm vua !

(Mai tiếp)

MỖI NGÀY 1 TRUYỆN

(Tiếp theo trang 2)

sẽ nắm chặt lấy bà, bịt miệng bà lại nhốt chặt vào một chiếc khăn tay. Cô lẽ chàng chẳng cần phải đọa giết, bà già cũng sợ run mà chẳng giám chống cự gì.. với chìm thìa khóa, Huyền sẽ mở hộp tiền... Rồi chẳng tẽ thoát ra ngoài, sau khi khóa trái cửa lại...

Trong khi Huyền đương suy tính đến những hành động bất lương này, thì có lẽ vì thấy mặt chàng hồng sáng lên, hàm răng chàng nghiến lại, và tay chàng run run... bà Lang hoi thất tắc lo ngại... Bà dựt dè hỏi :

— Có lẽ thầy cũng đương cần tiền lắm ?

Huyền cau mặt, trả lời, như gay gắt

— Tôi cần phải có tiền, không có tiền không được !...

Bà Lang lại hỏi :

— Thế đang quảng cáo nhà thôi, thì bao nhiêu tiền, hử thầy ?

Huyền trả lời nhanh, vì đã thuộc lòng :

— Một phiếu tư trung thì 8 trăm, nửa trung thì...

Chẳng để Huyền nói hết, Bà Lang rút hai tờ giấy 500 đồng trong túi ra trao cho chàng mà bảo :

— Đấy thì thầy đang cho tôi đăng 500 ấy !

Huyền cầm ngân phiếu, lòng vững vì không biết lấy đâu ra hai trăm trả lại bà già, thì bà Lang đã dịu dàng tiếp :

— Thôi, thu hai trăm, thầy cứ giữ cả, lúc nào trả lại cũng được mà...

Huyền mở cáp, toan viết biên lai,nhưng bà Lang đã gạt đi :

— Thôi, thầy khỏi cần biên, tôi không biết chữ ! A, mà thầy cũng chẳng cần đăng lên báo làm gì, ở đây tôi chữa toàn khách quen thôi,.. Số tiền, thầy cứ giữ lấy mà tiêu...

Huyền vừa toan nói thì Bà Lang đã tiếp luôn :

— Không sao đâu, thầy cần sài, tôi biết thầy là người đang hoàng có học mà...

Cho đến khi Huyền đã xuống hết cầu thang, ra tới đường mà dư âm câu nói của bà Lang hãm còn vang vang rõ rệt !

— Có học và đang hoàng !

Trời ơi, chỉ suýt nữa thôi, một người có học và đang hoàng như Huyền đã thành ra một kẻ cướp tiền và không chẳng nữa tài chín la lên, thì có thể thành một kẻ giết người nữa !

Nắm chặt hai tờ giấy 500, Huyền sôn người, rùng mình !

oOo

Số tiền 1000 đồng của bà Lang đã đem lại cho Huyền đủ mọi sự may mắn. Chàng tạm cô tiền để chữa thuốc cho vợ và mấy ngày sau, chàng lại kiếm được nhiều giờ giấy ở một trường tư thục lớn...

Ba năm sau, Huyền đã nghiêm nhiên là một luật sư ở đô thành. Trong nhiều vụ mà tội phạm là kẻ vì hoàn cảnh đã có những hành động bất lương,Huyền đã bào chữa một cách tận tâm và hàng hái khác thường,làm cho ai ai cũng phải ngạc nhiên... Nhưng ngạc nhiên hơn hết, chính là bà Lang chừng 72 thứ trt. Bà hãy giờ đã loà, lại thêm tê liệt. Bà không có con cái nên sống heo hút trong một căn nhà nhỏ hẹp ở ngoại ô. Bà sở bị khó cực lắm, nhưng bà không đòi Huyền nhớ được mỗi tháng một ngân đồng, thừa ấu cho mua sự cần thiết của thiết...

Bà không làm cách nào mà biết được rằng số tiền cấp dưỡng ấy là của ai gởi lại. Bà không ngờ rằng số tiền đó chính là do anh chàng Hàn Tín Đã đến đáp lại bát cơm của bà Phiếu Mẫu khi anh chàng đói là ở ngoài chợ sắp thở kết ra !

Nhưng đăng nào hoàn cảnh trái ngược hẳn : Thu Cúc không hề khỏi số mà đang sống trong giàu sang. Hơn thế, nàng lại còn có một sung sướng nữa, hay ít nhất cũng là sung sướng... ngoài mặt. Một kẻ nào đó đã tung tiền để mua chuộc được người con gái ấy, đem lại cho nàng tất cả những xa hoa mà tôi không đủ sức cung phụng.

Cũng vì thế, chuyện tan vỡ giữa chúng tôi đã tượng trưng cho những gì tự tiện nhất. Tự dì bị va chạm và tính yếu bị vùi dập, lòng tôi thấy vô sục lên một niềm uất hận vô bến bờ : Tôi quyết phải trả thù ! Vâng, phải trả thù, và quyết sao phải bắt người con gái tôi tệ đó chịu kỳ được những khổ đau mà tôi hằng chịu đựng bấy lâu nay.

Suy nghĩ mãi, tôi thấy việc trước tiên là mình cần tỏ ra phót tỉnh, lạnh đạm. Chỉ có thế tôi mới mong xóa nổi bao ám ảc chua chát đang dày ấp trong lòng. Và cũng chỉ có thế, may ra tôi mới hy vọng làm Thu Cúc... bực bội, khó đau thâm lặng ở vẫn để tự,.di.

Sau khi cố lấy bộ tươi tỉnh, tôi tìm tới thăm bà Trọng. May mắn sao, bà ta có nhà và cho người mời khách vào phòng riêng.

Thế rồi câu chuyện đang còn ở trong vòng vài câu xã giao thường là thì bỗng tôi nghe tiếng chân ai đi ngoài phòng khách một cách vội vàng. Tiếp theo là tiếng cửa đóng sầm một cái. Sau đấy, thấy im lặng hoàn toàn !

Tôi nhìn bà Trọng :

— Chắc tôi đến giữa lúc bà đang bận rộn vì có khách. Thật là làm phiền bà quá nhiều !

Bà Trọng lắc đầu :

— Ô, không. Lúc ông đến thì Thu Cúc đang ở chơi đây chứ phải ai đâu.

Nàng muốn tránh mặt nên đã vội bỏ về đấy thôi.

Giọng tôi có làm ra thản nhiên và đượm đặt chút hài hước :

— Giờ tôi có là... cọp đâu mà nàng sợ ?

Nữ chủ nhân cười nhẹ :

— Dĩ nhiên. Nhưng Thu Cúc thì nàng e là gặp lại mặt... « cố nhân », biết đâu ông chả... khó chịu ?

Tôi nhìn vào vẻ cố gắng cho tim mình khỏi đập rộn ràng :

— Chuyện ! Tại sao lại có thể đi sự có cần thế nhỉ ? Nàng bỏ tôi để chạy theo mộng giàu sang thì cũng thường tình, có chi đáng trách !

Ngừng lại, tôi nhìn ra xa, tiếp với vẻ thờ ơ :

— Mà hôm nay, tôi cũng có gặp nàng.

Bà Trọng không khỏi ngạc nhiên vì thái độ của tôi..

Vâng, kể thì điều này để hiểu vì trước đây, bà ta từng thấy tôi lộ vẻ si mê là chúng nào thế mà bây giờ lạnh lùng khác hẳn xưa, một trời một vực. Bởi thế, nữ chủ nhân nhắc lại :

— Ông gặp ở đâu vậy kia ?

(Còn nữa)

Đọc và cổ động

Ngôn - Luận

CHUYÊN TRỊ

Di — Mộng — Hoạt tinh

24 thứ bệnh Trĩ

BẢO ĐẢM 3 NGÀY RỤNG

Bệnh phong tình, bệnh cùi và bệnh tim.

Bệnh thiên trụy, các chứng bệnh con mắt.

Lã tai, lỗ mũi, cuống họng, chữa theo khoa học cổ kim điều hành, bạch đai yếu hãu, ung thư, bướu yếu, ho lao, tê bại và các chứng bệnh ngoại khoa.

Phòng khám bệnh **BÁC-ÁI**

33 đường Ký Con (Marchalse) cầu Ông Lãnh (Sài-gòn).

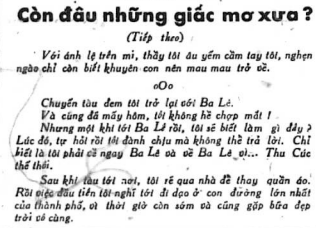

SỐ 61 Theo **Alexandre Dumas Fils**

HÀ THANH lược thuật

CHƯƠNG XVIII

Còn đâu những giấc mơ xưa ?

(Tiếp theo)

Với ánh lẻ trên mi, thầy tôi âu yếm cầm tay tôi, nghẹn ngào chỉ có biết khuyên con nên mau mau trở về.

oOo

Chuyến tàu đem tôi trở lại với Ba Lê.

Và cùng đã mấy hôm, tôi không hề chợp mắt !

Nhưng một khi tới Ba Lê rồi, tôi sẽ biết làm gì đây ? Lúc đó, tự hỏi rồi tôi đành chịu mà không thể trả lời. Chỉ biết là tôi phải cố ngay Ba Lê và về Ba Lê ơi... Thu Cúc thế thôi.

Sau khi tàu tới nơi, tôi rẽ qua nhà để thay quần áo. Rồi việc đầu tiên tôi nghĩ tới đi dạo ở con đường lớn nhất của thành phố, vì thời giờ còn sớm và cũng gần bữa đẹp trời có cảng.

Sau khi lang thang chừng nửa giờ ở nơi này, tôi bỗng đứng sững như bị xét đánh : Từ xa, tôi thấy bóng cô xe ngựa của Thu Cúc đang chạy lại. Cũng vì vẫn chiếc xe cũ nên tôi nhận ra ngay không khỏi khẳng gì. Thì ra nàng đã chuyển lại nhưng... sao ở trên không thấy bóng nữ chủ nhân ?

Ngạc nhiên tới đảo mắt nhìn quanh và thấy Thu Cúc đang đi lững thững trên lề đường gần đó. Cạnh nàng là một cô gái khá xinh đẹp mà tôi không hề được biết.

Khi vừa qua chỗ tôi đứng, Thu Cúc chợt nhận ra kẻ đang chăm chú nhìn mình là ai ?

Nàng cười gượng gạo, mới mim lại và mặt tái nhợt hẳn đi.

Còn vẻ phần tôi thì tim cũng đập hơn trống làng, tưởng như sắp làm cỡ tung lồng ngực. Tuy nhiên, tôi còn kịp nhớ xác cảm, làm ra vẻ rất lãnh đạm và lịch sự khẽ cái chào « người cũ », trong khi Thu Cúc tựa mất hồn, vội vàng chạy ra bước lên xe không khác gì một kẻ đi trốn tránh

Nhìn sự thế, tôi hiểu ngay lợi sao thái độ Thu Cúc lại như vậy :

Trước đây, kể từ ngày « tận tình tận nghĩa », chắc Thu Cúc cũng thừa biết tin là tôi đã rời bỏ Ba Lê nên yên tâm được một phần nào.

Nhưng bây giờ, đột nhiên nàng thấy tôi quày trở về thành phố cũ thì vốn thông minh sẵn, Thu Cúc sẽ không khỏi không thắc mắc, Nàng tất tự hỏi tôi về có mục đích gì, sẽ hành động ra sao o.o...

Cũng vì thế, cuộc chạm trán bất ngờ đã làm Thu Cúc có vẻ cỡ cùng hoảng hốt.

Riêng tôi, giá gặp lại Thu Cúc đang ở trong hoàn cảnh khó sở thì chắc không bao giờ tôi có thể nổ nghĩ tới trả thù được cả. Lúc đó, bao oán hận cũ sẽ I lúc... tan thành mây khói và tôi tốt sẵn lòng tha thứ cũng như cố mà tìm cách giúp đỡ nàng là khác.

Nhưng bây giờ, tôi không hề khỏi số mà đang sống trong giàu sang. Hơn thế, nàng lại còn có một sung sướng nữa, hay ít nhất cũng là sung sướng... ngoài mặt. Một kẻ nào đó đã tung tiền để mua chuộc được người con gái ấy, đem lại cho nàng tất cả những xa hoa mà tôi không đủ sức cung phụng.

Cũng vì thế, chuyện tan vỡ giữa chúng tôi đã tượng trưng cho những gì tự tiện nhất. Tự dì bị va chạm và tính yếu bị vùi dập, lòng tôi thấy vô sục lên một niềm uất hận vô bến bờ : Tôi quyết phải trả thù ! Vâng, phải trả thù, và quyết sao phải bắt người con gái tôi tệ đó chịu kỳ được những khổ đau mà tôi hằng chịu đựng bấy lâu nay.

Suy nghĩ mãi, tôi thấy việc trước tiên là mình cần tỏ ra phót tỉnh, lạnh đạm. Chỉ có thể tôi mới mong xóa nổi bao ám ảc chua chát đang dày ấp trong lòng. Và cũng chỉ có thể, may ra tôi mới hy vọng làm Thu Cúc... bực bội, khó đau thâm lặng ở vẫn để tự,.di.

Sau khi cố lấy bộ tươi tỉnh, tôi tìm tới thăm bà Trọng. May mắn sao, bà ta có nhà và cho người mời khách vào phòng riêng.

Thế rồi câu chuyện đang còn ở trong vòng vài câu xã giao thường là thì bỗng tôi nghe tiếng chân ai đi ngoài phòng khách một cách vội vàng. Tiếp theo là tiếng cửa đóng sầm một cái. Sau đấy, thấy im lặng hoàn toàn !

Tôi nhìn bà Trọng :

— Chắc tôi đến giữa lúc bà đang bận rộn vì có khách. Thật là làm phiền bà quá nhiều !

Bà Trọng lắc đầu :

— Ô, không. Lúc ông đến thì Thu Cúc đang ở chơi đây chứ phải ai đâu.

Nàng muốn tránh mặt nên đã vội bỏ về đấy thôi.

Giọng tôi có làm ra thản nhiên và đượm đặt chút hài hước :

— Giờ tôi có là... cọp đâu mà nàng sợ ?

Chúng ta đã từng say sưa đọc các tác phẩm của nhà văn

LÊ-VĂN-TRƯƠNG

Đã khá lâu, chúng ta không được đọc Lê-văn-Trương, vì nhà văn lão thành này còn bận sáng tác.

NHƯNG, CHỈ NAY MAI THÔI, TRÊN NGÔN-LUẬN

Bạn sẽ gặp lại nhà văn Lê-văn-Trương qua sáng tác mới nhất

« VƠ THỜI LOẠN »

LỊCH TRƯỜNG TRỰC Thứ Năm 23-4-1959

Bắc ai	Vô-minh-Ngọc 76, Đại lộ Đông Khánh	Chợ-lớn
Bắc ai	Phạm-văn-Hải 104, đường Đinh tiên Hoàng	Sài-gòn
Bắc ai	Nguyễn-hình-Nghiêm 94A, đường Ca-Thăng	Sài-gòn

Đại Hội Phụ Nữ

SÀI GÒN — Ngày Chúa nhật 26-4-1959 tới đây, vào hồi 8 giờ sáng, Ban Trị-sự Trung Ương Hội Phụ nữ Việt Nam sẽ làm lễ khai mạc buổi Đại hội đại biểu Phụ nữ các tỉnh tại phòng Khánh tiết tòa Đô Sảnh Sài gòn, để bầu lại ban Trị sự của hội nữ-giới 1959-1960.

Thêm 3 nữ sinh tỉnh nguyện đi Tây Tạng

SÀI GÒN.— Ngày hôm ba vừa qua, ba nữ sinh hiện tòng học tại một trường Nữ Trung Học ở Sài gòn vừa gởi tới bản báo một bản thỉnh nguyện yêu cầu chuyển đạt giúp lên Chính phủ. Theo bản thỉnh nguyện ba nữ sinh này yêu cầu Chính phủ cho phép họ qua chiến đấu giúp nghĩa quân Tây Tạng chống lại đế quốc xâm lược Trung Cộng.

«Hai bà mệ ông» chém nhau loạn xạ: ôngức mình, tự ăn bằng... «la ve pha dê»

BÌNH DƯƠNG.— Anh Huỳnh văn Sang 23 tuổi có vợ là Vũ thị Hia 22 tuổi và hai con, hiện ngụ tại ấp Phú Hiệp xã Phú Hòa Đông (B.D.). Nhưng từ lâu nay anh có thêm một bà nữa : so bị vớ lỡ anh mới mang " bà bé " sang xã An Nhơn để dấu. Chẳng đã chị Hia biết được, chị theo bén gót và bắt được quả tang. Chị liền xách dao chém « bà bé » tét vai và bắt nhốt trên vựng mía. Thấy thế anh Sang liền dựt dao chém « bà lớn » đứt lưng, lúc xương sống sắng bắt lanh. Anh Sang bị bắt. Sau đó việc được dàn xếp ổn thỏa. * Bà Bé » phải trả chồng cho « Bà Lớn » và đi kiếm chồng khác. Cả bà vì buồn nhớ quá bé, nên anh Sang về nhà, có vẻ chán đời quá xá. Anh liền ra tiệm mua 2 chai la-ve chịu với rượu đế uống và đánh luôn mấy tô hủ tíu đã... tự tử. Nhưng vào những cơn đây tựa đùng đùng, loạn lăng lăn lối xóm, anh đã được chở đi rửa ruột, và những « chất độc »... la ve hủ tíu đã được tống ra !

Trộm bị bắt, đánh lính toàn trốn

ĐỒ THÀNH.— Lúc 9 giờ 30 sáng ngày 22-4, nhơn viên ban truy tầm đi tuần trên đường Trần quang Khải (Tân Định) có bắt được ba tên trộm đi lảng ba vớ đồ cả tang vật. Khi điệu về bót điều tra dọc đường thừa lúc sơ ý ba tên trộm ôm đánh nhơn viên ban truy tầm và toan giựt súng chạy bị nhơn viên truy tầm bắn thị sau 2 phát làm một tên bị trúng đạn. Tên này là Trần văn Phước 20 tuổi ở Bến Vân Đồn. Còn hai tên kia chạy một đôi rồi cùng lý bắt đưa cả về bót.

Ma đuổi ?

VŨNG TÀU.— Vào khoảng 12 giờ tối 17-4, tại Bãi Trước Vũng Tàu có xảy ra một chuyện lạ như sau :

Một thanh niên đi cùng hai thiếu nữ từ Chợ-lớn ra V.T. hồng mát, bỗng 8 giờ tối nói trên, cả 3 người thuyền bơi đã cùng bơi dọc ngoài khơi.

Cả ba người cho mãi đến gần 12 giờ khuya mà vẫn không trở vào bờ. Chủ quán sanh nghi liền chạy đi bao Hiến Binh. Ty Hiến Binh cấp tốc cho Ca-Nô chạy ra khơi tìm kiếm, mãi đến 12 giờ hơn, mới tìm thấy ba người đang bơi thuyền gần Bãi Sau.

Sáng hôm sau có ba người nầy được gọi đến Sở Hiến Binh để trả lời về chuyện đêm qua, thì chàng thanh niên nói bảo : « trong lúc bơi thuyền ra bỗng thấy có một bóng đen rượt theo thuyền ? Có thể là quỉ ma ? Thuyền chạy ra xa quá, nên muốn bơi vào mà không được, càng bơi càng ra xa, không cho cách nào trở lại, mãi đến khi Ca-Nô của Hiến Binh rọi ánh sáng thì bóng đen mới biến mất... »

Lời khai nầy đúng hay sai ? Người ta chỉ biết hôm đó có gió to sóng lớn

Cà Mau đã có mưa

CÀ MAU.— Từ lâu tại chợ Cà mau vẫn bị hạn hán, nông như thiêu như đốt. Bỗng vào hồi 2 giờ 21 - 4, một trận mưa to đổ xuống như trút nước trận mưa này kéo dài tới hơn 4 giờ mới rứt.

Nhưng có một điều là trận mưa nầy chỉ đổ xuống có một góc chợ phía Tây nhứt. Còn những chỗ khác không có lấy một giọt.

Tin thêm về vụ đội lốt nhà văn lừa nhà văn

SÀI GÒN.— Trong số báo ra ngày 22-3 chúng tôi đã loan tin về vụ : có một tên lưu manh đội lốt văn nghệ sĩ đi « trong lúc hy hoi thuyền ra bỗng thấy có một bóng đen rượt theo thuyền ? Có thể là quỉ ma ? Thuyền chạy ra xa quá, nên muốn bơi vào mà không được, càng bơi càng ra xa, không cho cách nào trở lại, mãi đến khi Ca-Nô của Hiến Binh rọi ánh sáng thì bóng đen mới biến mất... »

Lời khai nầy đúng hay sai ? Người ta chỉ biết hôm đó có gió to sóng lớn

Cà Mau đã có mưa

CÀ MAU.— Từ lâu tại chợ Cà mau vẫn bị hạn hán, nông như thiêu như đốt. Bỗng vào hồi 2 giờ 21 - 4, một trận mưa to đổ xuống như trút nước trận mưa này kéo dài tới hơn 4 giờ mới rứt.

Nhưng có một điều là trận mưa nầy chỉ đổ xuống có một góc chợ phía Tây nhứt. Còn những chỗ khác không có lấy một giọt.

Tin thêm về vụ đội lốt nhà văn lừa nhà văn

SÀI GÒN.— Trong số báo ra ngày 22-3 chúng tôi đã loan tin về vụ : có một tên lưu manh đội lốt văn nghệ sĩ đi « trong lúc hy hoi thuyền ra bỗng thấy có một bóng đen rượt theo thuyền ? Có thể là quỉ ma ? Thuyền chạy ra xa quá, nên muốn bơi vào mà không được, càng bơi càng ra xa, không cho cách nào trở lại, mãi đến khi Ca-Nô của Hiến Binh rọi ánh sáng thì bóng đen mới biến mất... »

Lời khai nầy đúng hay sai ? Người ta chỉ biết hôm đó có gió to sóng lớn

Mạo xưng là Công an viên nhậu hai trận liền rồi bỏi hiếp gái !

VĨNH LONG.— Trần văn Bé tự Tám 30 tuổi là một quân nhân mới giải ngũ. Ngày 19-2 hồi 6 giờ chiều, Bé đến nhà anh Nguyễn-văn-Morôt ở xã Tân an Trung (V.L) tự xưng là « Công an viên » rồi ý ở lại nhậu nhẹt no say. Sau đó Bé lại đến nhà ông Đàm văn Cần nhậu một chập nữa. Nhậu nhẹt no say -ki ý lại rượt con gái ông Cần tính làm ăn và chui tuốt vô nằm trong mùng của cô ấy. Anh Morôt chạy lại lôi vô thì bị ý đánh cho mấy thoi. Sau phải nhờ đến vợ đến hắt ý đi. Phiên tòa Vĩnh Long ngày 21-4, đã xử phạt Trần văn Bé ba tháng tù ở

Em chém chị, bị hai tháng tù

VĨNH LONG.— Phiên tòa tiểu hình ngày 21-4 có đem xử vụ dưới đây :

Bà Huỳnh thị Chắc 40 tuổi, ngụ tại xã Mỹ Ngãi (Kiến Phong) có mượn của em trai là Huỳnh văn Huệ 10.000$ để mua bán.

Việc mua bán bị đổ-bể lỗ lã, bà Chắc chưa có tiền để trả cho Huệ. Ngày 17-3, lúc 10 giờ sáng, Huỳnh văn Huệ đến nhà chị Huỳnh thị Chắc để đòi nợ, hai chị em cãi và Huệ liền chụp con dao chém bà Chắc bể cánh hàm và đứt mất ngón tay cái bên phải. Huệ bị trường ép Nguyễn văn Tiết bắt giải tòa.

Tại tòa ngày 21-4, bà Chắc đòi bồi thường thiệt hại 10.000$. Tòa phạt Huệ 2 tháng tù ở và bồi thường 7.000$ cho Huỳnh thị Chắc.

Một cuộc săn... quỷ trên núi

VŨNG TÀU.— Cách đây ít hôm vào khoảng 2 giờ trưa, lúc mọi người ở chung quanh sườn núi Nhỏ cách cho hơn 200 thước đang nhộn nhịp lo làm ăn. Bỗng nghe tiếng la thất thanh của một em bé ở sườn núi. Mọi người đều đổ dồn về hướng ấy.

Khi mọi người leo đến nơi thì được biết em bé Nguyễn thị Bé 11 tuổi, con của 1 đàn chài ở gần đó đang bị tên Nguyễn văn Bi 41 tuổi (gốc Ân) lôi vào bụi rậm toan giở trò bỉ ổi. Bây giờ, lại thêm có ông M. ở gần đó cũng tới bắt thêm, đàn lang biến vậy bắt sói nữa. Sau gần hai tiếng đồng hồ rượt đuổi người ta mới bắt được tên Bi.

Tên Bi bị điệu về Tỷ nét hỏi và nội vụ đã giải Tòa sáng 21-4. Hiện ý đã bị tống giam để cho ngày ra Tòa đến tội.

Một cô năm ngủ, bị tưới xăng và... phóng hỏa

TÂY NINH.— Vào khoảng 10 giờ đêm 19 rạng ngày 20-4-59, cô Lê thị Tám 22 tuổi nhà ở ấp Lộc Trác xã Gia Lộc Tràng Bàng (T.N.) đang ngủ thì bị một tên lưu manh nào đó chế đầu xăng (ăng) rồi cố rồi châm lửa đốt. Cô Tám gặt mình giậy chỉ kêu được mấy tiếng rồi bất tỉnh. Hàng xóm nghe thấy chạy lại tiếp cứu dập tắt được lửa. Nhưng cô Tám vẫn bị phỏng khá nặng. Nghe đâu nhà chức trách đã bắt được hai kẻ bị tình nghi là thủ phạm vụ nầy.

Tiếp theo H trang 1

Đại Lạt Mà
MUSSORIE (AFP).- Đức Đạt Lai Ẩn Ma Ma Mặc Mussorie bình yên với các cận thần của Ngài. Ngài đã trụng kinh chứng hai tiếng đồng hồ sau khi điểm tâm. Đoàn Ngài trước đây bao nhiêu vàng để Ngài lâm lễ.

Sau đó, các cận thần của Ngài tuyên bố với báo chí rằng « Đức Đạt Lai Lạt Ma rất niềm nở với bọ»

Tân ngoại trưởng Mỹ và tân chánh sách đối ngoại
HOA THỊNH ĐỐN (AFP).— Hôm thứ ba, tân ngoại trưởng Mỹ Christian Herter đã tuyên bố lập lý hội ngoại giao của Thượng nghị viện Mỹ sáng hiện nay. Nga sẽ chưa có vị phạm một hiệp định nào liên quan đến Ba Linh.

Không thể đưa ra Liên hiệp quốc một hành động nào của Nga để số cáo Nga phạm đến quyền của đồng minh Tây phương tại Ba Linh. Tổ chức Liên hiệp quốc sẽ phải lường lự trong việc cứu xét vấn đề nầy, vì các cuộc thương thuyết đã khởi điểm và các ngoại trưởng 4 đại cường quốc liên hệ sắp hội hiệp ngày 11-5.

Thương nghị ở Morse, thuộc đảng Dân chủ, đã hỏi ông Christian Herter rất nhiều về thái độ của Mỹ trong những hợp tình hình quốc tế trên căn cảng thêm đối biến thành chiến tranh nguyên tử và toàn diện.

Để trả lời một câu hỏi khác của ông Morse, ngoại trưởng Herter nói rằng một vụ rắc rối lẻ tẻ, địa phương chẳng hạn việc phi cơ Nga sẽ rồi ra bắn hạ phi cơ Mỹ trên đường bảng không sang Ba Linh, đi nhiên không phải là một hành động gây chiến, nhưng nếu Nga sẽ có ý bắn rơi một phi cơ Mỹ, thì đó là một hành động gây chiến rõ rệt khiến Mỹ phải xét lại tình hình một cách rất thận trọng.

Để trả lời những câu hỏi khác của thượng nghị sĩ Morse, ông Christian Herter quả quyết rằng « tổng thống Mỹ sẽ không để cho xử sở dân chim trong một cuộc chiến tranh nguyên tử, ngoại trừ khi những biến cố chứng tỏ một cách rõ rệt rằng chúng ta bị hàm đọa tàn phá thật sự hoặc khi kẻ địch của chúng ta đã sắp đặt sẵn những mưu mô đưa chúng ta đến chỗ cùng đường ».

Ô. Herter đã được Thượng Nghị Viện chấp thuận làm Ngoại trưởng.

Tiếp theo D trang 1

mới cách rõ ràng và tin chắc không có chuyện gì xuất trên nên đã có vẻ bối rối của người đơn.

Tòa xét thấy là trường hợp bắt thả không vẽ mọi phương điện nên đã tuyên bố án tòa Đề-lại và tha bổng lính mục Maurice Benoit.

Thứ Bảy tuần qua 10,000 khán giả ra vỗ cho luyện tiếc và hạn lại gặp nhau 1 lần nữa tại rạp hát lớn nhơn V.N. trong Hội Chợ Thị Nghệ cũ vùng 6g30 tối thứ Bảy 25-4-59.

Nhạc Hội Thứ Bảy

do Trần văn Trạch tổ chức.

Bạn hãy lấy vé ngay tại rạp THỐNG - NHỨT và nhà hàng MỸ - PHƯƠNG Ngã sáu Saigon.

Đồng bạc 20$ — Học sinh và quân nhân 10$. Trẻ em không mất tiền, dành ít vé có 50$. Có nhiều vé bưu tiền đưa qui ngài ra vẻ.

NHÀ SANG

—oOo—

Phố buôn bán gần chợ Tân Định. Đủ tiện nghi. Điều kiện rất dễ dàng. Xin hỏi : 368.350 Hai Bà Trưng Tân Định, hoặc 542 Phan thanh Giản Saigon.

TẠI RẠP
DAINAM
CÓ MÁY LẠNH

Bắt đầu từ 8 giờ sáng ngày Thứ Năm 23-4-59, Pat BOONE một tài tử mới trẻ đẹp sáng chói lọi trên vườn trời điện-ảnh sẽ xuất hiện trong một viên phim tô màu Technicolor của Hãng 20th CENTURY-FOX.

BERNARDINE
(Bạch Giáng Tiên)

cùng đóng chung với Terry MOORE, Janet GAYNOR, Dean JAGGER, đóng trinh bảy.

Xin quý vị chớ bỏ qua một phim tài lý thú. Quý Ông Bà đang có con trai tuổi đợi thì hãy sắp tới tuổi dậy thì cùng nên đi xem phim nầy. Đặc biệt PAT BOONE trình bày 3 bản hát nổi tiếng nhứt thế giới hiện nay (riêng bài « BERNARDINE » đã bán trên 2 triệu đĩa trong 1 tháng).

Ngôn-Luận

Ngày thứ Năm 23-4-1959

Tiếp theo E trang 1

*) : đó là hai nguyên nhân chính đã tạo nên các chiến công nầy.

Tuy nhiên nếu nói rằng nhờ vào « lối đánh cầm thìa và vợt cao su bọt » mà các tuyển thủ Á châu đã thành công, thì không đúng lắm. Trên thế giới, không phải chỉ có riêng các đấu thủ Á châu dùng vợt cao su bọt và lối đánh « cầm thìa ». Chính vô địch Bắc Tây Âu F. Rodopian người đã đánh bại Ogimura, con bố anh Phú tang ngày 8 vòng đấu giải vô địch Phập quốc, đánh đơn, cũng dùng lối đánh « cầm thìa ».

Ngoài ra, số đĩ các đấu thủ Á châu có tài đánh xuất sắc là vì các nguyên nhân sau :

— Ở Á châu, nhất là Nhật Bản, Hồng Kông, Trung Hoa và Đại Hàn v.v... người ta coi môn bóng bàn là một môn thể thao chính, được nhiều rộng rãi trong đại chúng chứ không phải một trò chơi giải trí như ở Âu châu.

Tiếp theo G trang 1

lin bang lớn, đã liên kết với Việt Nam bởi có chung một định mệnh và bởi một ý chí kiên quyết chiến đấu chống cái ý thức hệ độc tài để bảo vệ nền văn minh và những giá trị của nhân loại.

Mối cảm tình đó lại càng nồng nhiệt và sâu xa hơn bởi lẽ Quốc trưởng và đã là người gốc phần nhiều nhất cho công cuộc xây dựng nền bang giao Việt-Phi hiện nay.

Và Tổng Thống Garcia đã đáp từ đại ý : Từ thăm tâm chúng tôi, ba Garcia và tôi cùng phải đoán chừng tới rất cam ơn sự tiếp đón nồng nhiệt và thân mật của chính phủ và nhân dân Việt Nam. Chúng tôi tin tăng cuộc viếng thăm của chúng tôi tại nước Cộng hòa trẻ trung và tiềm bộ nầy sẽ thắt lượm được nhiều kết quả và đang ghi chép...

Sau khi ông Đô trưởng thành phố trao tặng Tổng thống ba chiếc chìa khóa đồ thành, hai vị lãnh tụ đã đi duyệt đoàn quân danh dự, rồi sau đó đoàn xe chính thức về dinh Gia Long.

Phóng sự tiểu thuyết

BÀ LỚN

của HOÀNG-HẢI-THỦY

(Tiếp theo trang 1)

nặc đọc mọa tim cơ hội khuân tiền tiền bạc trong kết của đơn vị để ra đi đến những nơi cuối bắt đầu giềnh xây tổ ấm với nàng. Nếu mọa không chịu lâm thợ như thế, thì nàng đưa nàng sẽ thôi thôi hết chuyện với mọa. Lúc lỡ Nên đã lao ý hành Moa cho Moa chết...

— Lúi thôi nhỉ, thế thì... Moa cần lắm thì Tom Nên mới đến...

— Đến đây, không biết tại sao... có lẽ vì thấy cái bản mặt của mọ sứ nhà báo có vẻ nghiêm trọng quá ông Sư Lớn đâm hoảng, ông bèn xuống nước nhỏ :

— Bảm cô điều gì cô chất vấn, xin ông anh cứ nói trang ra. Lòng em như khẩu Mứt cơ Tông, có cái đanh ẩc, cái lò so nào, em xin nhờ cho ông anh coi hết...

Ông nhà báo lợ rỏ vẻ bối rối, ngượng ngùng, sượng sùng y như mọ chẳn ta mà lại phải bắt được bản tên đến những chuyện thịt chó, chuyện hoa liễu, phong tình v.v. Ông bối bằng một giọng ra vẻ :

— Moa... moa... cần biết rõ vẻ cái bản tên... nói ra sao ? Nghĩa là cái « nớp po », cái sự giao du đựng chạm giữa bà Tom nó như thế nào ? Đã có cái gì... cần đã Moa phải đăng đến vấn tà chân đã điều tả chưa ?

Ông Sư Lớn ngây thơ đáp :

— Bảm chưa ! Chúng em vẫn còn hoàn toàn là tính bạn...!

— Nghĩa là chưa có lâm điều « trên bộc, trong đầu », chưa có « sớm đào, tối mận lân » gì bết sao ?

— Bảm chưa...

— Thế thì đã ăn nhau gì mà Tom phải lo ? Tom với bà Cô Lớn Nên chưa có gì ràng buộc với nhau hết. Nếu Tom muốn *«phát» nàng*, « ít... Tom có việc *« phát »*. Có thể khẩn gì đâu...Thật tình ra mà nói, nếu nàng đã nghĩ ra chuyện đó Tom cuốn tiền lên ra đi chung với nàng thì ta đã phải tốn nàng là một bậc nữ lưu phi thường rồi đấy. Được nàng yêu rất có thể Tom đã tiến ra ngoài Bắc tìm con đường vô nghiệp sáng ngời... Nhờ nàng, một ngày mai đây có thể Tom sẽ trở thành Đại Tướng, nhưng với điều kiện là ông Cô lớ Nên của Tom lúc đó phải là Thống chế... và nàng vẫn đóng quyền vai trò là bà vợ hiền của ông nầy.

Ông Sư Lớn nở một nụ cười sung sướng mà rằng :

— Em chết thôi Đại Tướng ! Em chỉ ước được làm Cô Lớ Nên thôi. Cô Lớ Nên cũng đủ oai rồi... đủ độp bít với thiên hạ rồi...! Leo cao làm chi...

— Tham vọng của Tom bản tiện quá. Tại sao nàng không muốn Đại Tướng mà Tom chỉ đám ước cô làm đến Cô Lớ Nên thôi ? Tom phải biết là nhờ đám bà người ta cho cô thể hàm được những chuyện vá trời, lấp biển, kinh thiên động địa chứ Cô Lớ Nên với Đại Tướng mà đã ăn thua mẹ gì ?

— Thôi... đàn anh nói chuyện xa xôi quá. Ngày sau em sẽ làm gì chưa tiết, nhưng bây giờ em đang bị sốt vô lên đây. Bà là thất định không chịu buông em ra. Yêu nhau chán thật rồi làm cách nào để có thể cho nhau rơi mà khỏi cái cảnh vàng bạc ? Đã khỏi mang điều tai tiếng ? Đó là điều em đang muốn hỏi đàn anh thì đàn anh lại chẳng chịu trả lời, cứ triết lý lăm cảm mình ! Hai nữa, nàng lại có thai ba tháng mà nàng cứ thất định cam đoan cái thai đó là của em...

Ông nhà báo trợn mắt lên mà hỏi đàn ông Sư Lớn :

— Nàng đã có thai ba tháng ? Nàng đã lấy ai ? Là bà Cô Lớ Nên hay là cô Phi-ông-sử ?

— Bẩm là bà Cô Lớ Nên chứ ạ...

Hai chàng trai thời đại nay tròn mắt ra mà nhìn nhau. Một lát sau, ông nhà báo thêu thào nói như thắc...

— Thế sao hồi nãy người ta hỏi lại bảo chưa là thế nào ? Chưa « trên bộc, trong đầu » chưa « sớm đào, tối mận », chưa «đó đường đi, lối về »... làm sao nàng lại có thai mà nhất quyết là của Tom cho được ? Hả...? Tại sao vậy ? ... nói mau...

Ông Sư Lớn cười bì bì :

— Trường hợp cái gì... chớ ăn ngủ thì người ta đã ăn ngủ với nhau từ khuya tối, kỷ quá rồi... đến lấy gì đàn anh nói thắc mắc chuyện lấy thì có lẽ đã muộn mất đến vài năm rồi đấy.

Hì... hì... các anh nhà báo lắm chuyện thật... Muốn hỏi đó xem người ta có yêu nhau đến nơi đến chốn không thì cứ hỏi « *phàng ở-lin* », lại còn vẫn bảo « sớm đào, tối mận...! » Rõ khéo khỉ...!

(Còn tiếp)

CASINO-ĐA-KAO

Từ thứ Năm 23 đến hết ngày thứ Hai 27-4-1959

Một đại xuất phẩm về chiến tranh với những màn chiến đấu rùng rợn đầy màu lửa của những cuộc tấn và phòng công ác liệt trên dẫy Bạch Mã Sơn từ bề sương sa tuyết phủ giữa quân đội Ý và Áo trong trận Đại chiến lần thứ nhứt lồng trong một thiên tình sử diễm ảo giữa chàng chiến sĩ trẻ trung cùng nàng nữ Y Tá yêu kiều :

GIÁ TỪ VŨ KHÍ
(L'Adieu aux Armes)

Với : Jennifer Jones — Rock Hudson — Vittorio de Sica
Màu đẹp lạ lùng — Hình CinemaScope — Phụ đề Việt ngữ — Nói tiếng Pháp
Phim của hãng 20th Century Fox

Mọi ngày thứ Ba : Moi et le Colonel

LỚP TỐI

Trường Công Hòa 139 Pasteur — Điện thoại Saigon 740,

Ngày 30 tháng 4 khai giảng các lớp
Anh Pháp Việt Toán Lý Hóa
LỤC - NGỮ trong 4 tháng.
NGỮ ĐẶC BIỆT trong 3 tháng.
Các lớp mở đầu tháng đã hết chỗ, hãn hết là các bạn học viên công tư chức và quân nhân.
Hãy ghi tên trước.

Tiếp theo B trang 1

đã đem lại một kết quả tốt đẹp quá sức tưởng tượng.

Ông nói rằng Mỹ đã thành công trước nhứt trong việc phóng lên không trung một vệ tinh thăng bằng nhứt và cũng đã thành công lần đầu tiên trong việc cho tách rời một-phần vệ tinh để tuồn về mặt đất.

Mặt khác, bác sĩ Abraham Hyatt, một cũng chước cao cấp trong cơ quan nghiên cứu về không gian, đã loan báo rằng động cơ hóa tiễn có sức thức đẩy bằng một triệu rưỡi cân mà các nhà bác học Mỹ đang hoàn bị để giúp cho Mỹ phóng được một người lên không trung trong thời gian tự đây đến 6 hay 8 năm tới.

Tiếp theo C trang 1

Bộ trợ quan để cho những hoạt động các Tự Sở cấp tính trực thuộc các Bộ này được xúc tiến hữu hiệu và mau chóng hơn.

Ngoài ra, vị Đại biểu Chánh phủ con có nhiệm vụ phụ lực với chính quyền trung ương, tường tính lên Tổng thống về tình hình tổng quát tình đất tỉnh, và chuyển đạt những lệ nghị thích ứng. Mặt khác, vị Đại Biểu Chánh Phủ còn có bổn phận giúp ý kiến về sự điều hành các các Tự Sở cấp tỉnh, và chuyển đạt lên Chánh Phủ các đề nghị thăng thường đối với các vị Tỉnh Trưởng.

Ngày 27-4 và 24-25 và 26-4-56, Tổng thống Việt Nam Cộng Hòa có thể ấy thác cho vị Đại biểu Chánh phủ những nhiệm vụ đặc biệt tại một hay nhiều tỉnh, Vị Đại biểu đưa có nhiệm vụ chuyển những chỉ thị của Tổng thống đến các vị Tỉnh trưởng.

Với sự chấp thuận trước của Tổng thống, vị Đại biểu chánh phủ có thể tổ chức các buổi hội họp giữa các nhà chức trách cấp tỉnh để trao đổi ý kiến.

Nói tóm lại, các giới có thẩm quyền đã nhấn mạnh rằng vị Đại biểu chánh phủ có chức chương và nhiệm vụ của một Thanh tra Hành chánh, và việc thiết lập Tòa Đại biểu Chánh phủ tại Cần Thơ, tại trung tâm các tỉnh Tây Nam Nam-Phần, sẽ giúp cho vị tan Đại biểu làm tròn nhiệm vụ mà Tổng Thống đã giao phó cho.

Tiếp theo A trang 1

Tôi cũng không đồng ý với Bác sĩ Chương, vì để nghị Chính Phủ phải nắm lấy bộ máy; nhập cảng thuốc để điều hòa sự nhập cảng và làm giảm giá thuốc.

Vì trong thực tế Chính Phủ hiện đã giữ hoàn toàn việc điều hòa sự nhập cảng thuốc. Việc ấn định giá thuốc và mức lời cũng đã hoàn toàn do Chính Phủ định. Vậy nếu Lân có sự tham gia của Chính Phủ để điều hòa và giảm giá thuốc thì sự tham gia hiện đã có và đã có đó.

Còn nếu nghĩ rằng Chính Phủ đích thân nắm hẳn lấy bộ máy nhập cảng thuốc sẽ làm thuốc rẻ hơn, thì để nghị ấy cũng có thể thực hiện được, nhưng trong thực tế Chính sách Chính phủ nắm độc quyền kinh tế đã được Việt cộng áp dụng, và hiện trang thái vô thắng tem — vùng Việt cộng chưng tỏ rằng đó không phải là một chính sách lợi dân.

Vì lẽ tại sao Bác sĩ Chương cho rằng Chính Phủ nên thực đặt qua và đổi giám giá thuốc mà mà, khi theo chính ngay những dân chúng của Bác sĩ Chương giả thuốc nhiều thứ đã bị đi [illegible]

Trong khi Bác sĩ Chương thay cán giữ nguyên giá biểu của các Bác sĩ vì giá biểu này so với trước kia không tăng, tại sao Bác sĩ Chương lại đòi giảm giá thuốc khi giá thuốc đã giảm đi nhiều. Phải chăng đây là thái độ trông hợp «*Cái xem trong mắt mình, cái xá trong mắt người* » ?

Thực ra, chế độ các nghề tự tư ở Việt Nam hiện nay là dập theo chế độ của khối dân chủ Tây Phương. Ở các nước Dân chủ Tây Phương, chế độ nầy đã đem lại nhiều kết quả tốt đẹp. Phương diện Xã Hội của vấn đề đã được Chính phủ giải quyết tròn đầy trong các tổ chức « An ninh Xã Hội ».

Nếu mặc dầu vậy ta vẫn xét rằng Việt Nam cần có một chế độ Xã Hội hoa, thì ta nên hoạch định lại tất cả các cơ cấu tổ chức kinh tế theo một chương trình Xã Hội Dân Chủ rộng lớn.

Như thế lợi hơn là chỉ nay đã phá giá nay, vì giới vô sản thì vẫn thiệt thòi mà đã phá giới kia vì giới kia đã kiếm ăn và như thế tôi sợ sẽ làm sản lòng nhiều người và tôi mất uy tín những giới, và có thể đã cho Cộng sản lợi dụng vì Cộng sản vẫn muốn dành độ uy tín của mọi giới tư sản để trông mình rằng chỉ có Cộng sản là tốt đẹp.

Thật đúng ý kiến của một được sĩ đường T.H.Đạo

NGƯỜI PHỎNG VIÊN

CẢM TẠ

—oOo—

Chúng tôi tất lấy làm cảm tạ các cấp bậc, các bà, chúng thân hàng cô hữu đã đến viếng thăm và đưa cảm cho đã phúng điếu vợ, mẹ và bà chúng tôi là :

Bà Maria PHẠM-THỊ-LIỄU

hưởng thọ 77 tuổi, tạ thế ngày 20-4-1959 tại nhà riêng chúng tôi số 149 đường Trần nhân Tôn Chợ lớn.

Trong lúc tang gia bối rối, có điều gì sơ xuất xin các cụ, các ông, các bà thứ lỗi cho.

Chúng : NGÔ-CHÍ-LIÊN.

Con ghẻ : NGÔ-CHÍ-PHỤNG, vợ và các con.

Con giai : NGÔ-CHÍ-SINH, vợ và các con.

Đồng tang gia cảm tạ.

ZEISS
WING-SOUI OPTICAL CO
44 DAI-LO NGUYEN-HUE, 44
1er ETAGE COLISEUM
A côté du Building de la Caravelle
CÓ BÁN ĐỦ CÁC LOẠI KIẾNG THUỐC

GIẢI TRÍ hôm nay

Phòng trà VĂN - CẢNH
Mỗi ngày từ 18g30 đến 21g30
Chủ Nhựt thêm xuất 9 giờ sáng.
Tài tử: Tu-huyền-Vân, Thu Hương, Thúy-Hương, Kim-Chi, Thanh-Thúy, Tuyết - Nhung, Tuyết-Mai, Diệu-Ánh.

MAJESTIC SAIGON
MISSION PERILLEUSE
Sử mạng không khiếp)
Với : Victor Mature—Piper Laurie
Vincent Price — William Bendix
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ.

ASAM DAKAO
L'ARBRE DE VIE
(Cây nhân sinh)
Tài tử : Elizabeth Taylor
— Montgomery Clift—Eva marie Saint
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

KHAI - HOÀN
GLENN FORD và BÀNG CƯỜP BAO TAN
Với Glenn Ford — Julia Adams
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

MODERNE
L'ARBRE DE VIE
(Cây nhân sinh)
Tài tử : Elizabeth Taylor
—Montgomery Clift—Eva-marie Saint
Nói tiếng Pháp—Phụ đề Việt ngữ

ĐẠI-NAM
(*cơ máy lạnh*)
BERNARDINE
(Bạch Giang Tiên)
với Pat Boone — Terry Moore.
Janet Gaynor — Dean Jagger.
Nói tiếng Pháp—Phụ đề Việt ngữ.

LÊ LỢI
Thường trực Cơ máy lạnh
UN ACTE D'AMOUR
Tài tử : Kirk Douglas—Serge Reggiani.
Phim màu Technicolor
Nói tiếng Pháp

CASINO DAKAO
L'ADIEU AUX ARMES
(Giã từ vũ khí)
Tài tử : Jennifer Jones
Rock Hudson Vittorio de Sica
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ.

LONG - PHỤNG
SONG GIÓ BIÊN THÙY
Phim tình cảm hoạt động
Ca vũ nhạc Âu Đã.
Phụ đề Việt ngữ.

QUÁN LY-LAN
128 Ly Thái Tổ bán hạnh kinh mới qui bạn đến thưởng thức.
Ca nhạc tân kỳ, ẩm dịu nổi tiếng từ 7g. Đặc là nơi giải trí lành mạnh tao nhã đặc biệt của quý bạn thanh lịch ở thủ đô.

MAJESTIC CHOLON
SOUS LES AILES
DE L'ESPÉRANCE
(Triều Tiên khải hoàn)
Với : Rock Hudson—Martha Hover
Cinémascope — Màu Technicolor
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

VĨNH-LỢI
Thường trực — Cơ máy lạnh
TÔI BUỘC TỘI
(I accuse)
Với : Jose - Ferrer — Viveca Lindfors.
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

EDEN
BARRAGE CONTRE LE PACIFIQUE
(Đập ngăn Thái Bình Dương)
-Anthony Perkins—Silvana Mangano.
Nói tiếng Pháp—Phụ đề chữ Việt

CASINO SAIGON
GLENN FORD và BÀNG CƯỜP BAO TAN
Với Glenn Ford — Julia Adams
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

KINH-ĐÔ
(*cơ máy lạnh*)
MARACAIBO
với Cornel Wilde—Jean Wallace
Một phim tuyệt phẩm của hãng Paramount.

THANH-BÌNH
(*Máy lạnh Thường trực suốt ngày*)
MISSION PERILLEUSE
(Sứ mạng không khiếp)
Với : Victor Mature — Piper Laurie
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ
Giá vé : 20$ — 30$
Quán nhân, Học sinh phân nửa tiền khán.

NAM-VIỆT
(*thường trực*)
HIỆP SĨ ROI THÁN
(Passion)
Với Cornel Wilde—Yvonne de Carlo
Phim màu Technicolor
Phụ đề chữ Việt

RAO VẶT... Chú ý !

Học Anh Ngữ lớp cổ nhân đạy ít ư thất sỉ 156 Đề Cô-Giang sigon. Học học trung tâm và lịch sự

Cho mướn

Phòng có mạch (Cabinet Medical) rộng, mát, đẹp, đủ tiện nghi, khỏi trang. Hỏi 55 Ly-trần-Quán (Barbier cũ) Tân Định.

Bán

nhà ngói mặt tiền số 39 Nguyễn-văn-Nhân gần chợ Thị Nghè.

Bán đất

Bán hoàn vừa mầu tây (34 cây) đất bằng phẳng cao ráo, có giếng cước, để cất nhà hay xưởng công nghệ. Hỏi 65 Ly trần Quán (Barbier cũ) Tân Định.

Thí-sinh Tiểu-học và Luyện văn đệ VII

hãy hỏi mua ngay cuốn :
CÔNG-THỨC và QUY-TẮC TOÁN TIỂU HỌC
của g.s. Nguyễn-văn-Khánh cuốn sách mà bấu hết thì sinh Tiểu học đã dùng trước đây ở Đắc Việt.
ZIÊN-HỒNG xuất-bản Giá : 15$.

RẠP CHIẾU BÓNG
OLYMPIC
Khởi chiếu từ ngày 23-4-59
Một xuất phẩm tô màu chọn lọc của hãng 20th Century - Fox bằng CINEMASCOPE.
BERNARDINE
với diễn viên
— PAT BOONE
—JANET GAYNOR
—TERRY MOORE
—DICK SERGEANT.
Một phim vui vẻ trẻ trung với những bài ca nức tiếng do tài tử Pat Boone trình bày sẽ làm quý Ngài ưa thích.
Một phim rất thích hợp với các bạn trẻ vì cốt chuyện mô tả đời thanh niên thiếu nữ mới nảy nở đang xuân.
PHỤ ĐỀ VIỆT NGỮ.
Ban ngày : Thường Trực
*Buổi